GOUDEN SCHOVEN

Is er een handvol koren in het land,
op de hoogten der bergen?
De vrucht daarvan zal ruisen
als de Libanon.

Ps. 72:16.

34e JAARGANG no. 7 **JULI 1963**

EVANGELISATIE-MAANDBLAD

opgericht door Zr. M. A. Alt

Redactie: J. Sigmond en D. Groeneveld, Evangelisten Pinksterzending

Kantoor: Betuwestr. 2, Arnhem, tel. 08300-35623; girono. 1021785 t.n.v. Voorzitter Pinksterzending

Administratie: Betuwestraat 2, Arnhem

Abonnementsprijs:

f 1.50 per kwartaal; *f* 6.— per jaar

Idem voor Australië: 15 sh. per jaar

Vertegenw. in Australië: Mrs. H. van Barrelo, 74 Marlboroughstr., Smithfield, N.S.W.

De oogst is wel groot maar arbeiders zijn er weinig.
Bidt daarom de Heer van de oogst dat Hij arbeiders uitzende in Zijn oogst.

(Luc. 10 : 2)

J.S.

ONS THUIS

Amerik. volksmelodie.

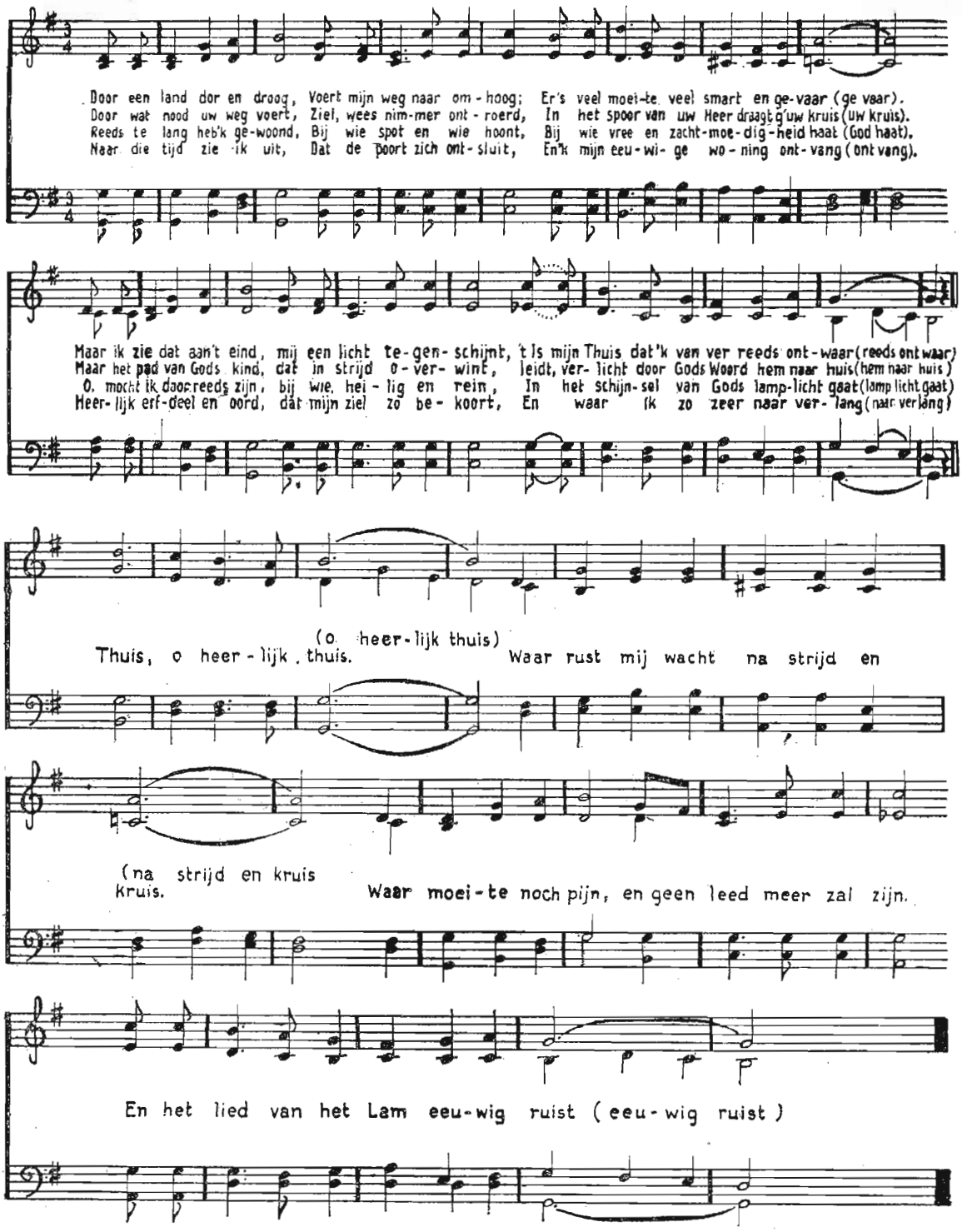

ONZE WIL

door zr. M. A. ALT (†)

Onze menselijke wil is vóór onze bekering gebonden door satan. Wij volgen deze verfoeilijke leidsman blindelings op verkeerde wegen en gehoorzamen schier iedere opkomende zondige neiging van de oude mens, totdat Jezus komt in ons leven — Jezus, met Zijn overweldigende liefde en genade! De gesloten hartedeur gaat open, eerst langzaam, onzeker, om tenslotte met breed gebaar en blijde lach geheel opengeworpen te worden — dan komt Jezus in en richt aldaar Zijn troon op.

Alles, alles komt onder Zijn gezegend bestuur, geest, ziel en lichaam. Vanuit het heiligdom, diep in ons hart, regeert Hij ons ganse wezen; en onze verkeerde, gebonden wil geeft zich ten slotte in hartelijke liefde over, om door Hem die op de troon des harten zetelt, vernieuwd te worden door Zijn Geest.

Deze vernieuwde wil nu kiest vanaf dit gezegend ogenblik de weg des Heren.

Hoe ernstiger en beslister men deze stap doet, des te heerlijker de resultaten. Men schaart zich thans geheel aan Gods zijde; — wat God wil, dat wil men ook, wat God haat, wordt ook door ons verworpen.

Deze geheiligde wil nu beslist voortaan alles in ons christelijk leven. Al onze begeerten strekken zich thans uit tot de dierbare Heiland en wij wensen niet anders dan Hem welbehaaglijk te zijn. Dat is de bekering en wedergeboorte gewerkt door de Heilige Geest van God.

De vernieuwde wil is thans één met de wil van God. Al wat in de Bijbel geschreven staat, wordt door die wil beaamd en gevolgd. Het is niet langer meer een roepen: „Here, Here" alleen, doch het wordt een „doen" van Gods geboden. Het gehele innerlijke wezen neigt zich tot God en Zijn liefde. Blijdschap, liefde, een weekheid des harten die de ogen soms doet overstromen van tranen, nemen de plaats in van somberheid, liefdeloosheid en onverschilligheid. De bekeerde mens juicht: „Ik ben een kind van God geworden — de zon is over mij opgegaan; ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht, en mijn ziel is gered" (Genesis 32 : 30, 31).

De vernieuwde ziel heeft voor altijd gekozen en de gelovige heeft nu tot taak zichzelf dagelijks te verloochenen in de duizenden aanvechtingen, verzoekingen en zorgen, die op hem afkomen.

Steeds moet hij er naar streven eenswillend te zijn met God, in alle dingen. Door de Geest en het Woord kan hij die wil meer en meer leren kennen. Dagelijks rijst zijn gebed ten hemel:

„Here Jezus, vorm mijn leden,
Mijn krachten en begeerlijkheden,
Dat aan mij alles U gelijk."

en van lieverlede wordt hij een positief christen, die handelt en leeft als een „vrijgekochte". Hij wéét, dat het Bloed van Jezus hem heeft gereinigd en verlost van satan, zonde, wereld, ziekte en van de oude mens, en zijn geheiligde wil staat vast in het onwrikbaar geloof: „Ik ben vrij, om de wil van God te allen tijde, en onder alle omstandigheden door de genade Gods die met mij is, te volbrengen."

De gereinigde wil kiest altijd Jezus' zijde, en weigert de vijand toe te laten. Twijfel, moedeloze gedachten, vrees, zelfzuchtige gevoelens, opwellingen van bitterheid — het zijn duivelse vijanden, die zich steeds aan ons willen opdringen. Zoals David de reus Goliath versloeg met één enkele steen, zo moeten wij ook deze „Filistijnen", die ons kwellen, door de Rotssteen van ons heil, Jezus Christus, verdrijven.

Onze wil is een machtige factor ten goede of ten kwade.

Zenuwaandoeningen, ziektemachten van allerlei aard, lichaams- en zielepijnen kunnen alle door de geheiligde en Gode toegewijde wil om te geloven in het volbrachte werk van Christus overwonnen worden.

Jezus heeft gesproken: „Ik ben de Opstanding en het Leven" — en wanneer wij Hem hebben aangenomen om woning te maken in ons hart, dan leeft Hij met Zijn opstandingskrachten in ons en onze geheiligde wil spreekt: „Alles, wat Hij voor mij volbracht heeft, wil ik mij toeeigenen; het is mijn; het is mijn erfenis. Ik geloof dat ik er recht op heb en ik neem."

O, dat onzekere, dat tastende in zo menig christelijk leven! Paulus sprak: „Ik loop dan ook niet meer in de blinde en ik ben geen vuistvechter, die zo maar in de lucht slaat . . ." (1 Kor. 9 : 26).

O, mijn broeder en zuster, we hebben **zekerheid**. Er is een **volle verlossing** voor u en mij door het dierbaar bloed van Jezus:

* **verlossing van AL uw zonden:** haat, drift, hoogmoed, zinnelijkheid, onreine gedachten, zelfzucht, gierigheid, wereldsgezindheid, traagheid, twijfelzucht, ongeloof, kwaadsprekendheid, jaloersheid, lichtgeraaktheid, onmatigheid, enz.

* verlossing van **AL uw krankheden:** kanker, tuberculose, suikerziekte, dysentrie, malaria, longontsteking, beenwonden, infectie, verlamming, blindheid, doofheid, zenuwziekten, enz.
* verlossing van **AL uw zorgen:** financiële lasten, werkloosheid, teleurstelling in mensen en zaken, benauwdheid wegens bedreven zonden (na belijdenis van schuld aan God en de door u beledigde persoon), bekommernis over afgedwaalde echtgenoot of kinderen — tobberijen van allerlei aard.

Daar is verlossing door het Bloed van Jezus voor een iegelijk, die met een vaste wil gelooft in de Zoon van God.

Neem terstond bij het ontwaken uw geloofspositie in. Zeg: „Here, ik vertrouw mij vandaag geheel aan U toe, en ik wil geloven, dat Gij mij bewaart voor alle kwaad volgens Uw belofte (Ps. 121 : 5—8). Ik dank U, dat ik volkomen bevrijd ben van zonde, krankheid en zorgen, kortom van ‚alle geweld des duivels' — op grond van Uw belofte: ‚Zie, Ik heb u macht gegeven om op slangen en schorpioenen te treden, en tegen de gehele legermacht des vijands; en geen ding zal u enigszins beschadigen'." (Luk. 10:19)

Richt uw geheiligde wil naar het volbrachte werk op Golgotha en geloof, dat Jezus met al Zijn krachten en genade in u woont — blijf volharden, ook al schijnt alles tegen u te zijn. „Wedersta de duivel (in de Naam des Heren) en hij zal van u vlieden" (Jak. 4 : 7).

Schrijfster dezes heeft, door deze geloofshouding met een vaste wil in te nemen (d.w.z. door de genade van de Heilige Geest, die de geheiligde wil bestuurt!) vele overwinningen mogen boeken, ook over verschillende ziekte-aanvallen, o.a. koorts, bronchitis, beginnende oogontsteking, reumatiek, oververmoeidheid, zwakte-toestanden, influenza, malaria, kiespijn, depressie, hoofdpijn, zenuwachtigheid, en talloze kleine stoornissen, lichamelijk en geestelijk.

Naarmate het geloof in de tegenwoordigheid des Heren in ons wast, zal men meerdere triomfen oogsten. Geef Gode steeds de eer, blijf immer in de diepste afhankelijkheid van de Geest van Christus die in u woont, laat u nooit van uw vastigheid in Hem aftrekken. Blijf eerlijk, trouw en kinderlijk rusten in Jezus, Die alles op uw bede in u werkt: het willen en het volbrengen naar Zijn welbehagen! (Fil. 2 : 13) en gij zult ervaren wat een „wil", die in Christus Jezus gereinigd en geheiligd is, tot stand kan brengen, wanneer hij in waarheid gehoorzaam gericht is op de wil van God in alle dingen.

Laat de ere Gods u het hoogste zijn — leef niet langer voor uzelf, maar tot heil van de naaste, laat de liefde van Jezus toe uw donker, vermoeid hart in bezit te nemen en te verwarmen, en God zal u maken „tot méér dan overwinnaar, door Hem, die ons liefgehad heeft" (Rom. 8 : 37). Amen.

„MENEER, WIL U MIJN VADER WORDEN?"

Op de rand van het trottoir staat een kleine jongen. Zijn handen heeft hij diep in zijn broekzakken, want hij heeft het koud. Maar met belangstelling kijkt hij naar het drukke verkeer. Alles krioelt hier door elkaar. Maar zijn grootste interesse gaat vooral uit naar de man, die dit alles regelt, de verkeersagent, die met een simpele beweging van zijn armen ervoor zorgt dat het verkeer niet in de war raakt. De kleine jongen vergeet alles om zich heen; hij denkt zelfs niet langer aan de school, waar hij maar nauwelijks mee kan komen. Evenmin aan de armoede en de onenigheid thuis. Zijn aandacht is geheel gericht op de agent, de machtige, die dit gekrioel van auto's en fietsen de baas is.

En dan doet die kleine jongen heel vreemd. Hij stapt zo maar het drukke verkeer in, op weg naar de verkeersagent. Remmen knarsen; chauffeurs verbijten hun woede — en de verkeersagent, die het naderende jongetje ziet, laat het verkeer stoppen. Het is levensgevaarlijk voor het ventje — en de agent wacht even tot het jongetje bij hem is — vast van plan hem een flinke schrobbering te geven voor zijn onvoorzichtigheid.

Maar om het standje uit te delen krijgt de agent nauwelijks de tijd. Het jongetje is hem vóór. Bedeesd en vol vertrouwen slaat hij zijn ogen op, zodat de agent alle lust vergaat hem er van langs te geven.

„Meneer . . ." vraagt hij, „wil u mijn vader worden?" De agent kijkt hem verbaasd aan, hij houdt de jongenshand stijf vast en antwoordt: „Ja hoor, blijf jij maar bij me."

Dit gebeurde in een van onze grote steden. Het jongetje was op zoek naar een vader. Misschien had hij geen vader — misschien ook had hij een slechte vader, die zich om zijn zoontje niet bekommerde. In elk geval zocht hij een vader, die hem kon liefhebben en die hij kon bewonderen. Er zijn velen die zo'n vader zoeken. Zij zullen hier op aarde daarin niet slagen. Maar Jezus toonde ons een Vader, die in der waarheid aan al onze verwachtingen voldoet, één die in alle opzichten goed is, ons rechtvaardig bejegent en ons liefheeft met een oneindige liefde. Wie Jezus aanneemt zal de toegang verleend worden tot deze Vader der barmhartigheden. God zal hem tot een Vader wezen en hij zal Hem tot een zoon zijn.

„Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden, en wij zijn het ook" (1 Joh. 3 : 1).

DE PINKSTEROPWEKKINGEN IN DE 20e EEUW

Pastor Barrat / Noorwegen

T. B. Barratt, een Noors predikant van de Methodistenkerk, was in Amerika toen in 1906 de Heilige Geest viel. Hij schreef naar Noorwegen over zijn ervaring: „Onder het gebed zag de vrouw van de dokter een kroon van vuur boven mijn hoofd en een gespleten tong als van vuur vóór de kroon. (Vergelijk Hand. 2:3, 4.) Op datzelfde ogenblik werd mijn innerlijk vervuld van licht en een ongelooflijke kracht en ik begon zo luid ik kon te spreken in een vreemde taal . . . Golven van liefde jaagden door mij heen, zodat ik nu eens weende en dan zong in de Geest."

Doch voordat br. Barratt deze wonderbare vervulling ontving, had Gods Geest reeds op bijzondere wijze aan zijn hart gewerkt. God heeft hem gesteld tot een fakkel, die de vlam overbracht naar Noorwegen en Zweden. Hij schreef betreffende zijn ervaring, die aan deze volle doop des Geestes voorafging, het volgende: „Na de dienst ging ik naar mijn kamer en sloot de deur en bleef er de gehele verdere dag zonder zelfs behoefte te hebben aan eten. Ik voelde, dat er iets ging gebeuren: de zegen moest komen! Ik was zo hongerig! Alles in mij riep tot God. Ik had in de loop van de zondag reeds een opmerkelijke warmte binnen in mij gevoeld, maar deze verliet mij weer. Terwijl ik die zondagmiddag even voor vijf uur in mijn kamer in gebed was, voelde ik het vuur weer in mijn borst terugkomen. Ik verborg mijn gezicht in een handdoek om geen burengerucht te veroorzaken, maar het duurde niet lang of ik riep zo luid, dat men mij op een grote afstand moest hebben gehoord, indien er geen straatrumoer was geweest. Ik was gegrepen door de Heilige Geest en Hij joeg met Zijn kracht door geheel mijn wezen."

Tegen zes uur 's avonds ging hij naar beneden om te eten en vertrok daarna naar de samenkomst voor de avonddienst.

„Gods vuur brandde gedurig in mijn binnenste," getuigt hij verder. „Ik voelde mij de gelukkigste man van de wereld. Alles was nieuw — alles! Twee mannen met wie ik een gesprek had, gingen direct met mij mee. Wij baden samen en zij gaven hun hart aan God. Toen ik mijn ervaring aan de gemeente mededeelde, was er grote vreugde. Ik dacht waarlijk, dat ik de Pinksterdoop ontvangen had, evenals zovelen, die een eendere ervaring hadden beleefd."

Ongeveer een maand later echter ontving hij de doop met Gods Geest, gepaard gaande met het teken der tongen. „De Here toonde mij," zegt Barratt, „dat het mogelijk is grote en heerlijke zalvingen van Gods Geest te ontvangen, zonder echter in tongen te spreken. Doch wanneer men de volle Pinksterdoop ontvangt, zoals de discipelen in de eerste dagen der Gemeente, ervaart men een grote vervulling, gepaard gaande met het teken der tongen. Toen ik in tongen begon te spreken, ging dit gepaard met een kracht, die groter was dan ik daarvoor ervaren had. Mijn vorige belevenis was een heerlijke inleiding geweest tot de doop met de Heilige Geest en vuur."

In Noorwegen begon de zegen direct nadat Pastor Barratt in zijn vaderland was teruggekeerd. Hij schreef daarover: „Het is opmerkelijk hoe snel de opwekking zich hier verbreidt; ontegenzeggelijk heeft de Here dit alles Zelf reeds voorbereid. Het is als vuur, dat in droog gras vlam vat. Drommen mensen bezetten de zalen waar wij spreken. De ruimten worden te klein om de hongerige zielen te bevatten. Van dichtbij en ver komt men en velen worden gedoopt met de Heilige Geest en brengen het vuur over."

Lewi Pethrus / Zweden

Vandaar breidde de opwekking zich ook over Zweden uit. Toen Pastor Barratt in Stockholm de Pinksterboodschap verkondigde werden zijn samenkomsten door grote menigten bezocht. Toch ontwikkelde zich het vuur van de opwekking eerst recht, nadat Lewi Pethrus, een jonge Zweedse predikant, optrad. In 1905 en 1906 had de Heilige Geest de gelovigen van Zweden reeds bewogen om te bidden voor een opwekking. In antwoord daarop begon de Here in het bijzonder in de kringen der Baptisten te werken.

In 1907 las Pastor Pethrus in een dagblad hoe in Oslo, onder de leiding van Barratt (die hij zeer goed kende) een machtige opwekking gaande was. Hij zei tot een vriend van hem: „Dit is het, waar ik om gebeden heb; ik ga morgen naar Oslo."

In zijn boek „De wind blaast waarheen hij wil" vertelt hij zijn ervaringen, voorafgaande aan de doop met de Heilige Geest.

„Toen ik te Oslo kwam, werd ik gesteld voor de vraag van een overgegeven wil. In een van

de samenkomsten van br. Barratt stond ik op en vroeg de vergadering om mij in gebed te gedenken. Na afloop van de samenkomst kwam br. Barratt naar mij toe, knielde naast mij neer en vroeg vriendelijk — sommigen van u weten hoe vriendelijk hij is — „Bent u gewillig om alles te zijn wat God van u vraagt? Bent u bereid om alles voor Jezus te doen en overal te gaan waar Jezus u wil hebben?" Ik schrok voor de ernst van deze vragen terug. Ik dacht: „Wat zal er van mij worden als ik dat werkelijk doe? Dat betekent, dat ik mijn leven en mijn idealen moet prijsgeven!" Duizenden gedachten flitsten door mijn hoofd. Maar toen ik even rustig daarover nadacht, was het als zei iets tegen mij: „God is liefdevoller dan wie ook; wat zou er wel met je gebeuren indien je je leven n i e t geheel onder Zijn leiding zou stellen? Ben je dan van plan dit leven van gedurige conflicten voort te zetten?"

Ik keerde mij tot br. Barratt en zei: „Ik wil alles zijn voor Jezus, ik wil alles doen voor Jezus, ik wil overal gaan waar Hij mij leidt . . . als Hij mij maar doopt met de Heilige Geest."

En toch doopte de Heer mij niet direct met Zijn Geest. Maar God vergist Zich niet; Hij is wonderbaar en neemt ons in liefde aan, ook al kunnen wij Hem niet direct alles geven wat Hij van ons vraagt. Hij wil, dat wij onze talenten bij Hem inleveren en niet, dat wij ze voor onszelf gebruiken. Zo geschiedde het in mijn geval. Ik had mijn belofte in alle ernst gegeven en oprecht gemeend wat ik zei, maar op de kaart van mijn toekomstig leven had ik drie wegen uitgestippeld, en hier was ik voortdurend mee aan het pingelen. De eerste weg, die voor mij openlag, was de weg die mij het meest interesseerde. Ik had reeds eerder besloten om die weg ten koste van alles te gaan: dit was de weg waarop ik mijn studies zou voortzetten en, naar mijn idee, een zegen zou worden voor anderen. Ik probeerde mijzelf en zelfs God er van te overtuigen, dat dit de beste toekomst voor mij zou zijn. Maar als ik mij voor God stelde was het steeds, alsof er iets in mij zei: „Dit is n i e t de weg, die God voor je heeft weggelegd; je zult een nederiger en minder aantrekkelijke weg moeten gaan."

Er was voorts een tweede weg, die ik kon gaan. Op dat pad zou mij een succesvolle toekomst wachten. Ik had besloten om deze weg te gaan, indien de eerste voor mij zou worden afgesloten. Maar steeds wanneer ik mij met deze plannen bezighield, hoorde ik die innerlijke stem fluisteren: „Dit is niet Mijn weg voor u."

Dan was er ook nog een andere weg. Maar deze was de moeilijkste voor mij. Deze wilde ik niet gaan, want ik voelde, dat hij mij zou brengen tot diepe vernedering, en al mijn plannen zouden in duigen vallen. Dit pad zou mij voeren naar een plaats, die mij vreselijk zwaar en ontmoedigend toescheen. Maar niettemin zei de stem in mijn binnenste: „En toch is d i t juist de weg die God wil dat je gaan zult." Maar ik antwoordde „NEEN!" en ik verliet Oslo zonder gedoopt te zijn met de Heilige Geest.

Ik vertrok naar mijn ouderlijk tehuis in de provincie Västergötland en wachtte er Gods leiding af. Na mijn laatste prediking had ik gezegd niet meer te zullen prediken voordat ik met Gods Geest gedoopt zou zijn. Iedere dag worstelde ik in het gebed en las in de Bijbel, maar weigerde de weg te gaan, die God mij wees.

Ik las over Elia, hoe hij een openbaring ontving om zich bij de beek Krith terug te trekken. Ik las, hoe de beek tenslotte opdroogde. Toen zei er iets in mij: „Dit is d è weg, j o u w weg; de weg naar Karmel, de plaats waar het vuur zal vallen. Dit is de plaats waar je gedoopt zult worden met de Heilige Geest. Je m o e t Gods wil doen!" God sprak op dat moment zo krachtig tot mij, dat ik opsprong van mijn stoel. Het werd mij opeens glashelder, dat mijn toekomst geheel afhing van mijn gehoorzaamheid aan Gods bevelen, ook al zouden deze geheel in strijd zijn met de menselijke logica en met mijn wensen. Luid en enthousiast riep ik nu een krachtig „JA!" tegen Gods wil. Ik besloot de weg te volgen die ik eerst niet had willen gaan, en onmiddellijk stroomde een vloedgolf van vreugde mijn hart binnen. Nog ontving ik op dat ogenblik de doop niet, maar de weg daartoe was op dat moment geopend. De kracht van de Heilige Geest en de vreugde des Heren werden mij onuitsprekelijk geopenbaard. Vanaf dat tijdstip kwamen de zegeningen, en de blijdschap des Heren bleef mij vervullen tot op de dag, dat ik dezelfde ervaring beleefde als beschreven in de Handelingen der Apostelen.

Vrienden, de doop met de Heilige Geest is zo nauw verbonden aan uw overgegeven wil, dat tenzij gij uzelf verliest en geheel aan Hem overgeeft, er gedurig strijd en onrust in uw ziel heersen zullen."

In Stockholm ontstond onder de leiding van Pastor Pethrus de grote Filadelfia-gemeente, terwijl voorts over het ganse land duizenden gedoopt werden met de Heilige Geest. Pastor Pethrus schreef: „Sedert de opwekking in Stockholm was begonnen bleef zij jaren achtereen voortduren. We hebben nooit speciale opwekkingsdiensten behoeven te houden; zomer en winter gingen de diensten voort, en zielen werden gered, vervuld en genezen. Het is wonderbaar te weten, dat God een vuur, dat Hij heeft ontstoken, ook brandende kan houden. Evenals

Houdt het touw vast!

Prediking van Oral Roberts

(Vervolg en slot)

Een moeilijke taak

Mogelijk zal uw mand de grond bijna raken en misschien bent u wel de enige aan wie God dit werk heeft toevertrouwd. Wellicht bent u de enige, die zich gedrongen voelt om voor iemand te bidden.

Ik denk aan het ambt van predikant. Nu ben ik al vele jaren evangelist, maar vroeger was ik predikant van een kerk, en ik heb als zodanig verschillende standplaatsen gehad. Ik weet dus welke ervaringen een predikant kan opdoen. En mijn ervaring heeft mij geleerd, dat het gemakkelijker is om evangelist te zijn dan predikant van een kerk. Ik geloof, dat de taak van predikant de moeilijkste ter wereld is, hoewel men er het hoogste loon voor ontvangen kan. Ik wil het hier eens over enkele moeilijkheden in het predikantsleven hebben. Hij wordt beroepen aan een kerk en begint zijn taak vol geestdrift; hij is bewogen over het lot van menig gemeentelid en vol geloof en goede voornemens verricht hij zijn werk. Hij ziet nog geen hinderpalen, die de groei van zijn gemeente zullen tegengaan, en onmogelijkheden bestaan voor hem niet. Hij bestijgt de kansel en predikt de ene zondag na de andere, doch na enige tijd bemerkt hij, dat de belangstelling bij de gemeenteleden begint te verflauwen. De mensen hebben geen echt verlangen naar dieper geestelijk leven; een drang om zielen voor Jezus te winnen ervaren zij niet. De meesten is het te doen om een mooi kerkgebouw met een vriendelijke predikant, die hen op hun gemak stelt. Ze mogen graag een goed plaatsje in de kerk hebben en een goede preek beluisteren, maar ze zijn niet zo geïnteresseerd in de bekering van zielen, in genezing van zieken of in het getuigen voor Jezus. Zo wordt het mooie toekomstbeeld van de predikant wat vervaagd. Maar hij grijpt weer moed, bestijgt de kansel, en predikt vol vuur, in de verwachting dat zijn toehoorders tot geestelijk leven worden opgewekt. Mogelijk bekeren zich enkelen, maar de meesten zeggen koel: „Waar windt u zich toch zo voor op, dominee?" Ze gebruiken wel niet dezelfde woorden, maar dat idee krijgt men toch van ze, en hierdoor is de predikant geneigd in dezelfde sleur te vervallen waarin zij leven. Het gevolg is, dat de gemeente weer in haar oude, rustige, voorzichtige spoor vervalt. Er is weinig vooruitgang waar te nemen, maar ook weinig dat zorgen baart. In sommige gemeenten kàn men eenvoudig geen moeilijkheden krijgen.

Misschien is uw kerk niet zo, misschien is uw gemeente vurig van geest en misschien bent u iemand, die vast en bidt. Maar ik weet, hoe moeilijk het is om de weg tot een opwekking te banen en nog moeilijker is het om een opwekking te behouden. Zo zijn wij, mensen, nu eenmaal. Wij raken voldaan en al gauw is het zover, dat er weinig of niets meer in de kerk gebeurt. De predikant heeft het moeilijk, en hij denkt wellicht ergens anders meer te kunnen bereiken. Daarom laat hij zich op een

---

het vuur op het brandofferaltaar niet gedoofd mocht worden, zo wenst de Heer het vuur van de Heilige Geest ook onder ons blijvend te doen oplaaien . . ."

(Wordt vervolgd)

andere plaats beroepen, maar in negen van de tien gevallen herhaalt zich daar hetzelfde.

Dit wil ik u zeggen, predikanten, dat er zeer veel van uw volharding afhangt, ja, dat u praktisch de enige bent die het touw vasthoudt, waar het heil van uw gemeente van afhangt. Wie gaat het lot van de gemeenteleden aan en wie gaat het ter harte dat er zielen verloren gaan? Wie zal er over de zielen waken? God heeft u die taak toevertrouwd. Maar grijp moed, want het is uw mand, die op het punt staat de grond te raken: ongetwijfeld is er het begin van iets groots gaande in onze dagen!

Het uur heeft geslagen

Het uur heeft geslagen, dat God de volheid van de doop met de Heilige Geest zal uitstorten. De vervulling van elk daarvoor opgezonden gebed, de vrucht van elke waarachtige prediking, het loon voor al die uren van gelovig volhouden zal spoedig gezien worden. Het is niet meer veraf. U behoeft niet te denken, dat u dit niet meer meemaakt.

Predikanten, blijft u touw vasthouden! En op een goede dag beleeft u de opwekking! En weet u wel, gemeenteleden, hoe u uw predikant kunt helpen? Door zelf een touw vast te houden. Kom, met een gebed in uw hart, kom in geloof, leef mee met de prediking. Zeg „Amen", wees oplettend en geniet van de dienst. Laat God het vuur in uw kerk ontsteken.

In de naaste toekomst zullen wij gewaar worden, hoe de negen gaven van de Heilige Geest in hun volheid werkzaam zullen zijn. De gave van geloof, de gaven van genezing, de gave van wonderkrachten, de gave van profetie en de gave van onderscheiding der geesten, deze vijf zullen in het bijzonder naar voren treden. We zullen ze beleven in een mate, zoals in de wereld nog nooit is voorgekomen. Zij zullen zich baanbreken door de volheid van de doop met de Heilige Geest. Als wij deze volheid van de Geestesdoop hebben ontvangen, en de negen Geestesgaven zijn werkzaam, dan geloof ik, dat de tijd zal zijn aangebroken, dat een gehele menigte in één minuut genezing zal ontvangen. Het zal in een deel van de zaal beginnen en het zal zich voortzetten als een windvlaag over alle aanwezigen, en men zal opspringen en juichend uitroepen: „Ik ben genezen!"

Met onze huidige wijze van doen zullen wij de wereld niet voor Jezus kunnen winnen. Wij bouwen onze kerken — dat moet ook wel — en we nodigen de mensen en zeggen: „Kom bij ons." Maar de Heer zei: „Ga!" Ja, Hij zei: „GA!" Wij houden onze diensten, maar hoe diep-geestelijk uw predikant ook preekt, de wereld kan er nagenoeg niet mee worden bereikt, haar aandacht wordt er niet door getrokken. Er is maar één ding, dat het doet; dat is hetzelfde dat 't deed op de Pinksterdag, toen de Heilige Geest werd uitgestort en de discipelen in tongen spraken, toen er wonderen op volgden, en men profeteerde, toen genezingen plaatsvonden en het gebouw, waar men bad, schudde vanwege de kracht Gods, toen doden werden opgewekt; dàt is het wat het ook vandaag moet doen. En dit zal terugkomen, vrienden, zo zeker als ik hier sta. Ik houd daarvoor het touw vast!

Die mannen van Damascus, die het touw voor Saulus vasthielden, wisten niet welk een groot man zij het leven redden. Ze wisten niet dat hij eenmaal het halve Nieuwe Testament zou schrijven, zij wisten niet, dat hij meer zendingsreizen zou maken, meer zielen zou winnen, meer zieken en kreupelen zou genezen, meer gemeenten zou stichten dan wie ook. Ik weet evenmin op wie ik de handen leg, wanneer de gebedslijn langs mij heengaat. Op een avond bad ik voor een 17-jarige negerjongen, die stervende was aan tuberculose. Toen ik mijn hand op hem legde was het als trof mij een elektrische schok. Ik vroeg aan de ouders: „Wist u, dat uw zoon door God geroepen is om te prediken?" De moeder antwoordde: „Al voor zijn geboorte wist ik dat."

Vrienden, wij leven in een heerlijke tijd, de tijd, waarin wij ons moeten openstellen voor de werkingen van de Heilige Geest. Als ik u vraag om te breken met uw oude leven en tot God te vluchten, verwerp mijn raad niet! Dit is het uur van de Heilige Geest. Als u Hem wilt gehoorzamen en zich door Hem wilt laten leiden, dan zal Hij wonderen doen. Zie, het touw wordt u toegeworpen. Grijp het... houdt het vast!

(Abundant Life / Vert. A. S. v. B.)

Het verstoorde verlovingsfeest

Jaren geleden vond het volgende voorval plaats in Amerika tijdens een verlovingsfeest. Het meisje vierde op die dag tevens haar 21e verjaardag en genoot vanzelfsprekend aller belangstelling. Er waren 150 gasten aanwezig. Er werd gedanst, gedronken en men was in een goede feeststemming. Plotseling klonk boven de muziek en het geroezemoes een kreet: „O!... zo kan ik niet meer voortgaan!" Het was het meisje, dat tijdens de dans haar partner in de steek had gelaten en van de dansvloer wegliep. De gasten meenden dat ze ziek was geworden; de muziek hield op en de dansparen bleven staan, niet wetende wat er aan de hand was. Maar in die stilte hoorde men een meisjesstem zingen:

Al de weg leidt mij mijn Heiland,
Wat verlangt mijn ziel dan meer . . .

Wat was er gaande? Zij, die zich in de omgeving van het meisje bevonden, vroegen naar opheldering. Maar nu kwam er iemand naar voren, die in een hoekje van de zaal had gezeten en van het geheim op de hoogte was. Het was de grootvader van het meisje. Deze was sinds kort weer bij haar ouders in huis en had zich er over bedroefd, dat zijn kleindochter zo wereldsgezind was geworden. Hij had haar vermaand om naar de kerk te gaan en zij had geantwoord: „Goed, grootvader, ik zal a.s. zondag naar de kerk gaan, maar u moet me beloven, dat ik in de week, die daarop volgt, mag doen en laten wat ik wil." Daarin had grootvader toegestemd, maar hij was gedurig ernstig voor haar in gebed geweest.

Het meisje had woord gehouden en was naar de kerk gegaan. Van de hele prediking had ze alleen maar enkele woorden onthouden; dat waren deze: „Hij is de weg naar Golgotha gegaan voor ú . . . !"

Zij kon echter van die woorden niet meer loskomen; zij achtervolgden haar overal waar zij zich in de volgende dagen bevond: op het golfveld, in de tennisclub en in gezelschap van haar vrienden; zij bedierven haar vreugde.

„Maar ik móét donderdag op mijn verloving een fijne avond hebben," zei ze tot zichzelf.

Ze wist niet dat haar grootvader gedurig voor haar bad.

Toen was de lang verbeide dag gekomen. Maar toen ze de zaal binnenkwam, terwijl ze de gasten begroette, onder het dansen, tijdens de toast, steeds vernam ze die woorden: „Hij is de weg naar Golgotha gegaan voor u!" De schrille dansmuziek kon die woorden niet overstemmen, de opklinkende vrolijkheid kon die stem het zwijgen niet opleggen. Tenslotte kon zij het niet langer uithouden en riep: „O, zo kan ik niet meer voortgaan." Gods Geest had haar overtuigd van zonde, en overrompeld door de liefde van Jezus had ze tegen zichzelf gezegd: Als Hij die weg voor mij is gegaan, dan wil ik mijn weg ook met Hem gaan. En toen had ze spontaan gezongen: „Al de weg leidt mij mijn Heiland . . ."

Haar grootvader had in deze vreemde situatie het woord genomen en sprak de verbaasde gasten vrijmoedig over het Evangelie. Toen bleek, dat Gods Geest ook aan het hart van de verloofde van het meisje gewerkt had. Deze was medisch student. Hij had wel een gelovige opvoeding gehad, maar was de laatste jaren in de uitoefening van zijn geloof zeer onverschillig geworden. Reeds lang bad hij niet meer bij het slapen gaan, maar de avond voor zijn verlovingsdag had hij de slaap niet kunnen vatten en zich merkwaardig onbehaaglijk gevoeld. Een groeiend zondebesef dreef hem op de knieën en zijn vrede met God werd hersteld.

Zijn plan, om na zijn studie als zendingsarts naar Afrika te gaan, heeft hij daar opnieuw opgevat. Dit getuigde hij nu voor de gasten.

De avond ging zodoende over in een evangelisatiesamenkomst, en wij mogen veronderstellen dat het echte feest toen eerst begon.

Redt het verlorene

door WARREN LITZMAN

De grootste strijd van mijn leven greep plaats toen ik diep in de zonde leefde, en nergens uitkomst zag. Het was op dat tijdstip dat ik God mocht ontmoeten — de Redder van mijn ziel. Toen ik mijn hart aan Jezus gaf wist ik dat ik alles gegeven had wat ik bezat — ik hield niets terug en Hij schonk mij in Zijn grote genade een wedergeboren hart.

Na twee jaren werd ik heerlijk gedoopt met de Heilige Geest en vervuld met Zijn kracht en ik begon te beseffen dat de Heer mij in Zijn dienst wilde gebruiken op enigerlei wijze. Ik bezocht het college aan de Baylor Universiteit en tijdens een opwekking voelde ik mij met enige vrienden geroepen tot de heilige dienst.

Beschroomd zijnde van aard, besloot ik de Heer om een teken te vragen dat mijn mening zou bevestigen. Tijdens een week-eind opwekkingsdienst zou ik de leiding op mij moeten nemen en ik smeekte de Heer mij te tonen dat ik in Zijn wil was, door mij enige bekeerde zielen te geven.

De avond kwam en een stroom van zegen daalde neer, ook de beide volgende avonden. In deze drie meetings kwamen 21 zielen tot overgave aan Jezus.

Vanaf dat moment had ik vrijmoedigheid tot de dienst. Ik trok door vele plaatsen en verkondigde het Evangelie en velen namen het Woord aan.

Ofschoon ik gedoopt was met de Heilige Geest was de volle kennis van de heerlijke pinksterkracht nog niet tot mij doorgedrongen. In dat opzicht was ik nog zoekende naar meer licht. Ik onderwierp mij meer dan vroeger aan de tucht des Geestes en richtte mijn leven geheel in naar de Bijbel.

Meer nauwgezet dan ooit tevoren ging ik mijn weg met God en zie, na ongeveer een jaar volgde het eerste wonder van genezing op het gebed des geloofs hetwelk ik uitsprak.

Menigeen vroeg mij later naar visioenen en openbaringen die mij de weg tot deze gave zouden gewezen hebben. Ik kan hierop ant-

woorden: God heeft mij op verschillende wijzen tot deze dienst geleid.

Ik geloof, dat, indien wij de Heer op besliste manier iets vragen, Hij ons ook op even besliste wijze zal antwoorden.

Van buitengewone, bovennatuurlijke of wonderbaarlijke geestelijke ervaringen kan ik nu juist niet getuigen.

Ik was nooit ernstig ziek geweest en werd dus nimmer op Goddelijk ingrijpen genezen. Dromen of visioenen werden mij nooit gegeven. Het scheen hopeloos voor mij een dergelijke gave te ontvangen, zoals sommige broeders-evangelisten die volgens hun getuigenis bezaten. Zij hadden visioenen en dromen en openbaringen van God ontvangen, die hun de weg aantoonden.

Eens hoorde ik een opwekkingsprediker getuigen hoe hij van het doodsbed door God werd opgeroepen tot de Evangelieverkondiging. Huiswaarts kerende voelde ik mij dan geheel moedeloos en bedroefd, want ik had geen ervaring van dergelijke dingen.

Eens las ik in Markus 16 van de tekenen die de gelovige zullen volgen en ik begon te onderzoeken wat het woord „geloof" eigenlijk betekent. Gods Geest verlichtte mijn verstand, zodat ik tenslotte verstond wat het wil zeggen God op Zijn Woord te nemen. Het werd mij duidelijk dat ik moest aanhouden de boodschap te prediken tot de tekenen zouden volgen.

Dagelijks bad ik urenlang en bestudeerde de Bijbel. Dikwijls bad ik een nacht lang na de dienst — ik bad totdat ik een zenuwinstorting nabij was, maar ik hield vol en klemde mij steeds vast aan de gedachte: Predik het Woord tot de tekenen zullen volgen.

En waarlijk, God schonk mij hetgeen ik zo vurig verlangde. Op een avond kwamen vijftig personen tijdens mijn dienst naar voren en vroegen om voorbede. Toen ik bad viel de machtige kracht Gods op de zieken, zodat velen ter aarde vielen.

Menig wonder greep plaats. Een dame werd verlost van kanker, oogziekten werden geheeld, een tumor verdween en sommigen die door ziekte ongeschikt waren geworden tot werken, konden daarna hun dagelijks werk weer opvatten. God zegende deze campagne gedurende zeven weken en velen werden bevrijd van zonden en ziekten.

Toen ik kort daarop het aangezicht des Heren zocht ontving ik van Hem de verzekering dat Hij mij geroepen had om de zielen verlossing en heil te prediken, voor geest, ziel en lichaam. Mijn ziel werd vervuld van een groot verlangen zielen te mogen redden uit de slavernij van satan. God sprak tot mij: Red het verlorene, versterk de zwakken, ween over de zondaars, richt op de gevallenen, vertel hun van Jezus, Die machtig is te redden.

Sedert die dag kregen onze opwekkingsdiensten de naam van: „Redt de verlorenen-campagne". Machtige dingen deed de Heer geschieden in Zijn grote liefde en genade.

Toen opende God de deur voor grote tentmeetings, waar plaats was voor 2000 personen. In vereniging met andere evangelie-arbeiders prediken wij het Woord en de zielen worden gered en genezen, zodat de Naam des Heren wordt verheerlijkt.

Dezelfde God Die mij verhoren wilde, kan ook uw gebed verhoren en u geven al wat ge nodig hebt om Zijn werk te verrichten.

Uit: Men Who Heard from Heaven.

Slechts één

Professor Drummond verhaalt de volgende gebeurtenis. Voor korte tijd maakte ik een reis over de Atlantische Oceaan. Op zekere avond onderhielden enige passagiers, w.o. ook ik, zich met de kapitein, die ons in de loop van het gesprek een voorval verhaalde, dat hij voor enige jaren beleefd had. Hij bestuurde een schip, dat reeds een verre reis gemaakt had, toen de schroef brak; om deze te herstellen werd de schaft er uitgetrokken, maar daar het gat niet bijtijds gesloten was geworden, stortte zich het water door de opening en in weinige minuten begon het schip te zinken, de boten werden losgemaakt en de kapitein steeg in een reeds overvolle boot.

De nacht was donker en de zee stormachtig, zodat er weinig uitzicht was op redding. Na een poosje werden zij de lichten van een aankomend schip gewaar, maar hoe konden zij de aandacht op zich doen vestigen? Zij doorzochten de boot en vonden een versleten lantaarn met een lichtpitje van een duim lang er in. Maar nu een lucifer! Ieder doorzocht zijn zakken, maar tevergeefs, niemand vond er een. De kapitein beval opnieuw te zoeken en ziet: ten laatste kwam uit een hoek van een zak één lucifertje tevoorschijn. De man die het gevonden had gaf het verder; van de matrozen kwam het tot de officier, en vervolgens in handen van de kapitein. De matrozen plaatsten zich dicht om hem, hielden hun jassen op om de wind tegen te houden, en wendden geen oog van hem af. De kapitein zei, dat hij menige moeilijkheid getrotseerd had, en menig gevaar in de ogen had gezien; maar nooit heeft hij zulk een verantwoordelijkheid gevoeld, als in dit ogenblik, toen hij het lucifertje aan moest steken. Maar hij deed het. De lantaarn werd aangestoken en toen men ze als signaal heen- en weerzwaaide, werd het teken op het schip opgemerkt, hetwelk nu koers veranderde en allen opnam.

VISIOENEN VAN MARIËTTA DAVIS

Aan de overzijde van het graf (vervolg)

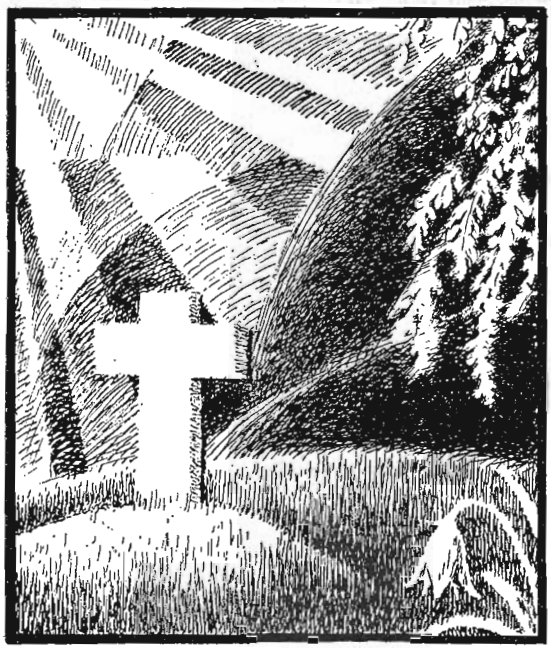

Gekweld door valse leringen

Terwijl zo mijn geest geheel in beslag genomen werd door deze beelden van mijn in wanhoop worstelende gedachten en ik vurig verlangde om uit deze plaats van duisternis te worden verlost en in het lichaam terug te keren, veranderden plotseling deze gezichten. Doch een nog kwellender visioen voltrok zich voor mijn geest.

Ik zag eensklaps het volmaakte beeld van mijn gekruisigde Heiland voor mij, maar in hetgeen daarop volgde zag ik mijn gehele gedachtenleven over Hem voor mijn geestesoog passeren. In een deel van dat visioen zag ik de Verlosser, zoals ik mij Hem als mens had voorgesteld, een door eigen verbeelding verminkte voorstelling van de Heiland. In een ander deel herkende ik mijn ideeën, die ik vroeger had over de zaligmaking, dat deze namelijk alleen zou zijn voor een klein aantal volmaakte heiligen, en in een vreselijke gestalte vertoonden zich mijn gedachten aangaande de eeuwige straf, daar ik vroeger niet anders kon geloven dan voorbestemd te zijn voor de verdoemenis.

Wat gaf echter aan dat lucifertje zulk een waarde?

Het was het énige; en dàt is het, mijn vrienden, dat ook aan uw leven zulk een hoge waarde verleent. Uw leven is het énige, dat u hebt; wanneer u het op een dwaalspoor leidt en verloren hebt, hebt u geen tweede, waarmee u de schade kunt goedmaken. Denkt er aan, medereizigers naar de eeuwigheid!

Weer in een ander gedeelte zag ik die denkbeelden terug, die ik mij gevormd had aangaande de redding der mensheid zonder noodwendige innerlijke vernieuwing, zonder persoonlijk, levend geloof in het volbrachte werk van de Heiland.

En ik zag ook die dwaalideeën weer terug betreffende verlossing door morele opvoeding.

Al deze beelden ontrolden zich voor mijn geest en vermengden zich met overige verwarde, op deze gezichten snel aansluitende en weer scheidende voorstellingen in een werveling om mij heen. Zij verbijsterden mij, overstelpten mij en ik raakte er geheel door van streek. Mijn geest beleefde dit vreselijke visioen van mijn gewezen gedachten; allerlei leerstellingen betreffende Christus, de hemel, de hel, godsdienst en eeuwig leven die ik door gesprekken, door het lezen van boeken of door eigen ideeën mij achtereenvolgens had toegeëigend, maakten deel uit van dat angstwekkende gezicht.

O, hoe verbijsterend waren deze tegenstrijdige denkbeelden, die alle in verband stonden met de Verlosser. Terwijl zij om mij heen draaiden als een verwarde, wentelende wolk van voorstellingen, zag ik in elk een misvormd beeld van de Heiland. Nergens zag ik Hem zoals Hij is en daarom konden Zijn Goddelijke glorie, majesteit en volmaaktheid zich niet in verlossende en verheerlijkende kracht vertonen.

Een visioen van de Heiland

Ik was op het punt alle hoop te verliezen, dat ik deze plaats ooit zou kunnen ontkomen en ik had voor mijzelf vastgesteld, dat met dit gezicht de beker des onheils, waaruit ik reeds

tot vreselijke zielsangsten toe gedronken had, nu wel voor de laatste maal gevuld zou zijn geweest, toen eensklaps, zie! de Heiland verscheen. Hij strekte Zijn handen naar mij uit en van Zijn lippen klonk het als hemelse muziek: „Komt allen tot Mij, die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven."

Welk een geweldig contrast was dat, toen in het midden van de wolk die heerlijke Gestalte verscheen, omhuld door een glans als van de zon. De stralenkrans scheen mij toe snel en toch in absolute orde en rust om de figuur van de Heiland te wentelen en ik zag in deze halo van licht het waarachtige verband, dat bestond tussen de Verlosser en de plaats waar engelen wonen naast het ontzettende verschil tussen mijn eigen natuur en die sferen, waar licht, leven, eenheid en liefde heersen.

Zo hield ik de blik op Hem gericht, Wiens liefde ik in mijn dwaasheid en twijfel zo dikwijls had verworpen. Eerst poogde ik mij los te maken van mijn geestelijke belichaming, die mijn innerlijk omhulde, want ik wenste mijn gehele wezen te worden opgenomen in het licht, om zijn schoonheid, zijn vrede en vreugde in mij te kunnen opnemen. Maar toen ik bemerkte, dat de onreinheid van mijn gevallen natuur mij daartoe niet in staat stelde, overvielen mij wederom gedachten van twijfel en wanhoop.

Het verblijf der verlorenen

Plotseling zag ik donkere nachtsluiers opstijgen, die mij omgaven en in mijn wezen doordrongen. Mijn twijfelmoedig innerlijk scheen te zijn omsloten in een wolk, die alle hemels licht benam, en de geest van negativisme dompelde mij in een draaikolk van diepere duisternis. Ik viel als van een duizelingwekkende hoogte. De duisternis opende zich wijd om mij te ontvangen.

Bewegende schaduwen uit een nog dreigender afgrond rezen als dichte wolkenmassa's in een stormachtige nacht omhoog. Onder het dalen drukte de steeds toenemende zwaarte der duisternis vreselijk op mij.

Tenslotte begon ik een vlakte te ontwaren, die mij eindeloos toescheen. Ik bemerkte, dat zij bedekt was met de sprekende gelijkenis van vegetatie. In lichtgevende vormen verscheen zij, gelijk wuivend geboomte met glinsterend gebladerte en bloemen en vruchten, als uit kristal en goud vervaardigd. Ik zag ze overal.

Menigten van geesten kon ik nu onder het geboomte waarnemen. Gedaanten gehuld in lichtgevende mantels verplaatsten zich snel. Enkelen droegen een kroon op het hoofd, anderen tiara's en weer anderen versieringen, waarvan ik de namen niet weet, maar die geleken op trossen van juwelen, slingers van gouden munten en klederen uit goud- en zilverdraad geweven. Sommigen droegen hoge helmen en anderen weer banden met glanzende en wuivende pluimen. Elke verschijning straalde een bleek, fosforiserend licht uit en het geheel leek wel een schitterende maskerade. Hun kleding was in overeenstemming met hun hoofdversieringen, zodat hun aanblik een grote variatie van prachtige gewaden vertoonde. Vorsten en vorstinnen waren getooid in schitterende kroningskledij; groepen edellieden, zowel mannen als vrouwen, waren opgeschikt met soorten van sieraden, zoals men ze aan koninklijke hoven ziet. Grote menigten zag ik gekleed in de klederdracht van gecultiveerde volken, doch eveneens bemerkte ik groepen van minder ontwikkelde stammen, die barbaarse versieringen van allerlei aard droegen. Terwijl velen gekleed gingen in de tegenwoordige mode, zag ik er ook die ouderwets uitgedost waren. Doch alle groepen van geesten, hoewel verscheiden van kleding, hadden een uiterlijke trots en praalzucht gemeen, alsmede een verblindende schittering, terwijl zij zich allen op snelle wijze voortbewogen.

Uitbarstingen van gelach, luidruchtig vermaak, geestige spot en geraffineerd sarcasme, obscene opmerkingen en weerzinwekkende vloeken troffen mijn gehoor. Daar tussendoor vernam ik onrein gepraat, kwaadsprekerij, ongemeende complimenten, dwaze vleierijen en onoprechte gelukwensen, dit alles in een verbluffend vertoon van glans en beschaafdheid.

Als ik liep was het als trad ik op schorpioenen en gloeiende sintels. De bomen schenen mij vurige adem toe te wuiven en hun bloesems geleken wel vonken van onuitblusbare vlammen. Elk voorwerp, dat ik benaderde, veroorzaakte pijn.

De fosforiscerende gloed, die alle voorwerpen uitstraalde, deden de ogen branden. De vruchten schroeiden de hand, die ze plukte en verbrandden de lippen, die ze aanraakten. De bloemen scheidden een walgelijke, hete lucht af, die bij het inademen een vreselijke pijn in de neus veroorzaakte. Als ik met de hand zwaaide, schoten vurige luchtdeeltjes vonken om mij heen. De atmosfeer was geladen met een drukkende macht, die rampzalig en mismoedig stemde.

Ik zocht of ik ergens water kon vinden om mijn ondraaglijke dorst te lessen en ik bemerkte bronnen en stroompjes tussen het gras alsmede plassen met stilstaand water. Maar spoedig ondervond ik opnieuw een teleurstelling, want opspringende spatten van een fontein vielen als gesmolten lood op mijn omhulsel, dat daarvoor terugdeinsde. De vlietende stroompjes schenen wel te bestaan uit gesmolten metaal, dat uit

NOGMAALS:

Gaat de Gemeente door de grote verdrukking?

De laatste tijd is de aandacht van vele gelovigen opnieuw opgewekt voor de vraag, of de Gemeente van Jezus Christus door de Grote Verdrukking zal gaan, ja of neen.

En in de eerste plaats hebben de artikelen van br. S. Wilson in „Kracht van Omhoog" daartoe de stoot gegeven. Wij verblijden ons er over, dat dit de hoop van Gods Gemeente opnieuw in het volle licht gesteld heeft, maar aan de andere kant betreuren wij het, dat onder de Volle-Evangeliegelovigen zo'n verschil van inzicht daaromtrent bestaat.

Als wij hier onze mening tegenover sommige van de in de artikelen van br. Wilson neergelegde gedachten stellen, dan wil dat geenszins zeggen, dat wij van plan zijn een pennestrijd te beginnen. Wij achten br. Wilson hoog en hebben zijn destijds ook in „Kracht van Omhoog" verschenen Bijbelstudie over het Oude Testament ten zeerste gewaardeerd. Wij schrijven hier onze opvatting over de tot dusver door br. W. gepubliceerde Bijbelse gronden, waaruit zou moeten blijken, dat de Gemeente door de Grote Verdrukking heengeleid wordt, neer met de bedoeling, dat onze lezers de zaak niet van één zijde belicht zullen zien. Wijzelf zijn volkomen bereid onze inzichten te wijzigen, indien men ons uit de Bijbel kan aantonen, dat onze idee over de Opname onjuist is. Tot dusver hebben de artikelen van br. W. — die wij met aandacht volgen — ons echter niet tot een andere overtuiging kunnen brengen.

Eerstens werd Matth. 24 : 29—31 aangehaald als bewijsgrond, dat de uitverkorenen des Heren (de Gemeente) nog op aarde zullen zijn, als Christus als Koning der koningen en Here der heren verschijnt, dus na de Grote Verdrukking. Er werd de aandacht op gevestigd, dat men onder „uitverkorenen" niet alleen de Joden kon verstaan. Daar kunnen wij het mee eens zijn.

---

ovens vloeit, die zeven maal verhit zijn, en de stille plassen bevatten een vloeistof, die geleek op zilveremulsie in een smeltkroes, waar elk atoom brandt met een felle, ondraaglijke gloed.

(Wordt vervolgd)

Echter is een woordje aan de aandacht van de meesten ontglipt. Het is het woord, dat wij hieronder groot laten afdrukken:

> „En Hij zal Zijn engelen uitzenden met luid bazuingeschal en zij zullen Zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken, van het ene uiterste der HEMELEN tot het andere" (Matth. 24 : 31).

> „En dan zal Hij Zijn engelen uitzenden en Zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken van het uiterste der aarde tot het uiterste des HEMELS" (Mark. 13 : 27).

Het hier gebruikte woord voor HEMEL is „ouranos" en dit is hetzelfde woord, dat voor „hemel" staat in o.a. de teksten Matth. 5 : 45 (... uw Vader, die in de hemelen is); Matth. 18 : 10 (Ik zeg u, dat hun engelen in de hemelen voortdurend het aangezicht zien van Mijn Vader, die in de hemelen is).

Uit de aangehaalde teksten blijkt dus, dat er in de hemelen reeds uitverkorenen zullen zijn, wanneer Jezus aan het eind der verdrukking in macht en heerlijkheid nederdaalt. Dit komt overeen met Openb. 19 : 13, waar Johannes „de heerscharen, die in de hemel zijn, Christus zien volgen op witte paarden, gehuld in wit en smetteloos fijn linnen". Het witte gewaad is het herkenningsteken van de geredde zondaars (zie Openb. 3 : 4, 5; Openb. 7 : 9, 13, 14), en het smetteloos fijn linnen (Gr. Bussinos) - naar het schijnt - in het bijzonder van dat van de Bruid van het Lam (Openb. 19 : 8.

Men zal ons tegenwerpen, dat het woord „ouranos" voor hemel, evengoed gebezigd wordt als Gods Woord spreekt over de „wolken des hemels" (Matth. 24 : 30), waaruit zou moeten blijken, dat er ook de lucht rondom de aarde mee bedoeld kan worden. Aangezien men echter moeilijk kan aannemen, dat de gelovigen op dat ogenblik allen in de lucht zweven, is zulk een gedachte onaanvaardbaar. Als de heiligen worden opgenomen zullen zij vanaf de aarde in een oogwenk weggevoerd worden. Markus 13 : 27 spreekt daarom over een verzameling van de uitverkorenen op aarde zowel als in de hemel.

Uit de aangehaalde tekst Mark. 13 : 27 blijkt dus dat er op 't tijdstip dat Christus als Koning weerkeert ook „uitverkorenen" (kinderen Gods) **op** aarde zullen zijn. Dit is niet in strijd met de leer dat de Gemeente vóór de Grote Verdrukking wordt opgenomen. Immers, er zullen bij de opname bepaalde gelovigen op aarde achterblijven. Dit leren ons zeer duidelijk teksten als Matth. 24 : 40—42; Matth. 25 : 1—13; Luk. 17 : 34, 25; Openb. 6 : 9. Blijkens Openb. 7 : 1—14 is het zelfs „een grote schare, die niemand tellen kan, uit alle volk en stammen en natiën en talen", die de Grote Verdrukking zal meemaken en haar geloofsvolharding met een vreselijke dood zal moeten betalen.

In Matth. 25 : 1—13 vergeleek de Heer het koninkrijk der hemelen met tien maagden, waarvan er vijf werden toegelaten tot de bruiloft en vijf in de duisternis moesten achterblijven. De Here eindigt deze gelijkenis met de woorden: „WAAKT DAN!" En Hij herhaalt deze waarschuwing met nadruk daar, waar sprake is van achtergelaten te worden (Matth. 24 : 42), of waar de mogelijkheid van ontkoming aan de verschrikkingen wordt medegedeeld (Luk. 21 : 36). Waartoe zou de Heer Zijn kinderen (niet de **on**gelovigen!) manen om te allen tijde waakzaam te zijn en bereid te wezen voor de dag van Zijn komst, wanneer wij toch allen de tijd der plagen en der gramschap Gods moesten beleven? Verliezen Zijn waarschuwingen in dat geval niet veel aan kracht? Immers, dan zouden wij gelaten wachten op het lot, dat ons straks overkomt en slechts er voor te waken hebben, dat wij Hem niet verloochenen zullen. De zekere spanning, die gepaard gaat met het wachten op de dag van Zijn komst, verdwijnt voor ons te enenmale, terwijl Gods Woord zulk een gedurige waakzaamheid, in de verwachting dat de Heer ieder ogenblik komen kan, juist beveelt. (Lees Matth. 24 : 42—51; Luk. 12 : 25—40.)

Slechts zij, die gereed zijn, gaan met de Bruidegom de bruiloftszaal binnen (Matth. 25 : 10). Degene wiens licht gaat kwijnen, en die geen ernst maakt met de heiligmaking en een gedurige vervulling met de Heilige Geest, zal de deur van de bruiloftszaal gesloten vinden!

Dat er dus nog gelovigen (zij, die voor de komst des Heren als **Bruidegom** niet gereed waren) zullen achterblijven in de Grote Verdrukking, geloven wij stellig. Wij veronderstellen echter, dat tegen de dag, dat Christus als Koning verschijnt, niet velen van hen meer levend op aarde zullen zijn overgebleven. De vervolgingen en de boycot der gelovigen onder de antichrist (Openb. 13 : 7, 15—17) zullen zich over de gehele aarde uitstrekken, terwijl wij in de hoofdstukken 16 en 17 der Openbaringen slechts lezen over een zó verregaand goddeloze mensheid, dat wij ervan gruwen. De gelovigen, die in deze verschrikkelijke tijd hun Heer en Heiland niet verloochend hebben, zullen grotelijks beloond worden (Openb. 7 : 9—17).

Wij echter, die in deze dagen leven, hebben de Here Jezus Christus uit de hemelen te verwachten, die ons **verlost van** de toekomende **toorn** (1 Thess. 1 : 10). Behalve voor Gods toorngericht (Openb. 15, 16, 17) zullen wij ook voor de **ure der verzoeking,** die over de gehele wereld komen zal, bewaard kunnen worden (Openb. 3 : 10). Onder deze „verzoeking" kan niets anders verstaan worden, dan de vreselijke tijd, die de wereld wacht, als de satan en zijn demonen zijn losgebroken, de aarde wordt geteisterd door rampen, de mensen gepijnigd met weeën en de christenen vervolgd.

Wij vestigen uw aandacht er op, dat in Openb. 3 : 10 staat: „Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren **voor** de ure (niet **in** de ure) der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen." Met andere woorden: Wie Jezus blijft verwachten, zal vóórdat de tijd der vreselijke plagen zal zijn aangebroken, reeds in veiligheid zijn gebracht.

Let u ook eens op het verschil in beschrijving van de wederkomst in 1 Thess. 4 : 15—17, Matth. 24 : 29—31 en Openb. 19 : 11—16. Waar Paulus slechts spreekt van één aartsengel en één Godsbazuin, gewagen de Evangeliën en de Openbaring van vele engelen, hemelse legerscharen en luid bazuingeschal. Christus' komst als Koning en Rechter (na de verdrukking) zal machtiger, grootser, ontzagwekkender zijn dan Zijn komst als Bruidegom voor Zijn Bruid, die ons toeschijnt stiller, lieflijker en gelukzaliger te zijn. Zijn komst na de verdrukking houdt verband met oordeel, Zijn komst als Bruidegom houdt verband met een eeuwige gelukzaligheid voor de gelovigen, die Zijn verschijning liefhebben. J. S.

DE GELIJKENIS VAN DE BAMBOE

Twee omstandigheden van het Oosten moeten vermeld worden, opdat deze gelijkenis van de bamboe goed begrepen kan worden.

De ene is dat de meest waardevolle bomen op de heuvelhellingen van het Kuchengdistrict dikwijls voorzien zijn van de naam van de eigenaar. De andere is, dat een gebruikelijke manier om water van de bergbronnen over te brengen naar de dorpen is, dat men stukken bamboe aan elkaar bevestigt, zodat ze een goot vormen.

Een prachtige boom stond tussen tientallen andere op de helling van een mooie heuvel; hij had een donkere, glanzige stam en zijn mooie, vedervormige takken bewogen zachtjes in het avondbriesje. Terwijl we hem bewonderden, namen we een zacht ritselen van de bladeren waar en men hoorde duidelijk een geruis: „Ge vindt me mooi; ge bewondert mijn hoge stam en sierlijke takken; maar ik heb niets om me op te beroemen. Alles wat ik heb, heb ik te danken aan de liefdevolle zorg van mijn Meester. Hij was het, die me hier op deze vruchtbare heuvel plantte, waar mijn wortels zich uitstrekken naar verborgen bronnen en voortdurend drinken van het leven-gevend water.

Ziet u die bomen daarginds, hoe ellendig en uitgedroogd zij zijn? Hun wortels hebben de levende bronnen nog niet bereikt. Zij ontvangen geen voedsel, verkwikking, schoonheid en kracht van de verborgen wateren voor hun hele wezen, zoals ik. Ik daarentegen heb aan niets gebrek.

Let op die letters op mijn stam. Kijk van dichterbij, ze zijn in mijn wezen ingegrift. Het snijden was pijnlijk, ik vroeg me in die tijd af, waarom ik moest lijden, maar het was mijn Meesters eigen hand, die het mes hanteerde en toen het werk afgelopen was, ontdekte ik tot mijn onuitsprekelijke vreugde dat Hij Zijn eigen naam in mijn stam had gesneden. Toen was het voor mij boven alle twijfel verheven, dat Hij mij liefhad en waardeerde en wilde, dat de hele wereld wist, dat ik Zijn eigendom was. Ik heb alle reden om me te beroemen op zo'n Meester."

Juist toen de boom bezig was te vertellen van zijn Meester, keken we om ons heen en zie daar stond de Meester zelf! Hij keek met liefde en verlangen naar de boom en in Zijn hand hield Hij een scherpe bijl.

„Ik heb u nodig," zei Hij. „Zijt ge bereid uzelf aan Mij te geven?"

„Meester," antwoordde de boom, „ik ben geheel de Uwe. Maar van wat voor nut kan zo iemand als ik voor U zijn?"

„Ik heb u nodig," zei de Meester, „om Mijn levend water te voeren naar enige droge, verdorde plaatsen waar geen water is."

„Maar Meester, hoe kan ik dit doen? Ik kan wonen bij Uw levende bronnen en hun wateren opnemen voor mijn eigen voeding. Ik kan mijn armen naar de hemel opheffen en Uw verkwikkende regens indrinken en sterk en schoon worden en me er in verheugen, dat sterkte en schoonheid van U zijn en aan allen bekend maken, welk een goede Meester Gij zijt. Maar hoe kan ik water aan anderen geven? Ik drink alleen wat nodig is voor mijn eigen voeding. Wat heb ik om aan anderen te geven?"

De stem van de Meester werd wonderlijk teder, toen Hij antwoordde: „Ik kan u gebruiken, als ge bereid zijt. Ik wilde u graag omhakken en al uw takken afkappen, zodat ge naakt en kaal wordt; dan wilde ik u wegnemen

uit dit gelukkige tehuis tussen de andere bomen en u alleen naar een verre heuvelhelling brengen, waar er niemand zal zijn, die u vol liefde toefluistert, slechts gras en verward door elkaar groeiende doornstruiken en onkruid. Ja, en ik wilde ook nog het pijnlijke mes gebruiken, want al die schotten in uw hart moeten één voor één weggesneden worden tot er een vrije doorgang voor Mijn levend water is door u.

Gij wilt sterven, zegt ge; ja, Mijn eigen boom, gij zult sterven, maar MIJN levenswater zal vrij en zonder ophouden door u heenstromen. Uw schoonheid zal inderdaad verdwenen zijn. Van nu aan zal niemand naar u zien en uw frisheid en sierlijkheid bewonderen, maar velen, zeer velen zullen zich bukken en van de levengevende stroom drinken, die zo overvloedig tot hen zal komen door u. Zij denken misschien niet aan u, dat is mogelijk; maar zullen zij uw Meester niet zegenen, die hun door u Zijn water heeft gegeven? Zijt gij hiertoe bereid, mijn boom?"

Ik hield mijn adem in om te horen, wat het antwoord zou zijn. „Mijn Meester, alles wat ik heb en ben, is van U. Als Gij mij inderdaad nodig hebt, geef ik blij en gelukkig mijn leven aan U. Als slechts door mijn dood Gij Uw levend water aan anderen kunt brengen, stem ik er in toe te sterven. Ik ben Uw eigendom. Neem en gebruik me zoals Gij wilt, mijn Meester."

En het gelaat van de Meester werd nog tederder, toen Hij de scherpe bijl nam en met enige forse slagen de mooie boom ter aarde velde. Deze werd niet opstandig, maar gaf zich over aan elke slag, terwijl hij zachtjes zei: „Mijn Meester, zoals Gij wilt." En maar steeds hield de Meester de bijl vast en maar steeds ging Hij door met slaan tot de stam opnieuw vaneengescheiden werd en de heerlijkheid van de boom, zijn wonderbare kroon van vedervormige takken, voor altijd verloren was.

Nu was hij inderdaad naakt en kaal, maar de liefdegloed in het gelaat van de Meester werd dieper, toen Hij, wat er overbleef van de boom, op Zijn schouders nam en hem temidden van het snikken van zijn metgezellen wegdroeg, ver, zeer ver over de bergen.

Maar de boom stemde in alles toe uit liefde voor de Meester, en mompelde zachtjes: „Mijn Meester, waarheen Gij wilt."

Toen Hij bij een eenzame woeste plaats gekomen was, bleef de Meester staan en weer nam Zijn hand een wreed uitziend wapen met een scherp en puntig lemmet en stak het ditmaal precies midden in het hart van de boom, want Hij wilde een kanaal maken voor Zijn levende wateren en slechts door het gebroken hart van de boom kon het water ongehinderd naar het dorstige land stromen. Maar toch klaagde de boom niet, doch fluisterde aldoor met een brekend hart: „Mijn Meester, Uw wil geschiede."

Dus bracht de Meester met het hart vol liefde en het gelaat vol van het tederste medelijden de pijnlijke slagen toe en spaarde niet. Het scherpe staal deed zijn werk zonder aarzelen tot elke hinderpaal weggesneden was en het hart van de boom openlag van het ene eind tot het andere. Het hart van de Meester was voldaan.

Toen nam Hij hem weer op en droeg hem, gewond en lijdend, zachtjes naar een plaats waar tot nu toe onopgemerkt een bron van levend water, klaar als kristal, opborrelde. Daar legde Hij hem neer, het ene einde juist in de helende wateren. En de stroom des levens vloeide naar binnen, door het hart van de boom van het ene einde naar het andere langs de gehele door die wrede wonden ontstane weg, een zachte stroom, die steeds maar doorging, geruisloos, naar binnen, er doorheen en weer naar buiten, steeds maar doorstromend en nooit ophoudend. En de Meester glimlachte en was voldaan.

Weer ging de Meester weg om meer bomen te zoeken. Sommige deinsden terug en vreesden de pijn, maar andere gaven zich met volle instemming aan Hem, zeggende: „Onze Meester, wij vertrouwen U; doe met ons wat Gij wilt." Toen bracht Hij ze één voor één langs dezelfde pijnlijke weg en legde ze neer, de einden aan elkaar en wanneer elke nieuwe boom op zijn plaats gelegd was, vloeide de levende stroom fris en helder van de fontein door zijn gewonde hart; de lijn werd steeds langer, tot hij tenslotte reikte tot het uitgedroogde land, tot vermoeide mannen en vrouwen en kleine kinderen die lange tijd dorst geleden hadden, kwamen drinken en zich haastten om het nieuws aan anderen te vertellen.

„Het levende water is eindelijk gekomen; die lange, lange hongersnood is voorbij; kom en drink."

En zij kwamen, dronken en leefden op. De Meester zag het en Zijn hart verblijdde zich.

Toen ging de Meester terug naar Zijn boom en vroeg teder: „Mijn boom, hebt ge nu spijt van de eenzaamheid en het lijden? Was de prijs te hoog, de prijs om het levende water aan de wereld te geven?"

En de boom antwoordde: „Mijn Meester, neen, duizendmaal neen! Had ik tienduizend levens, hoe gaarne zou ik ze alle aan u gegeven hebben, voor de zaligheid van te weten, zoals ik heden weet, dat ik geholpen heb om U blijde te maken."

(„Daybreak" / Vert. E. v. d. Molen)

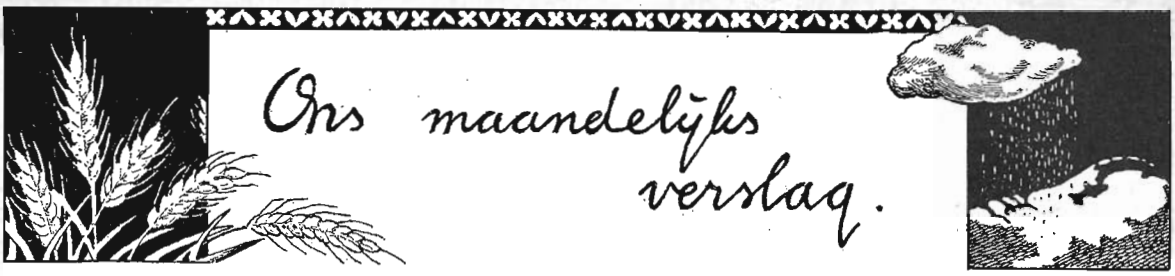

Broederschapconferentie, tweede pinksterdag

Wij zijn van deze conferentie te Utrecht met blijdschap in 't hart huiswaarts gekeerd. Wat wij er vernamen was een sober, krachtig woord, wat wij beleefden was eensgezindheid en vreugde, terwijl een geest van liefde en nuchterheid de samenkomsten beheerste.

Zowel in de morgen- als avonddienst werd de boodschap in hoofdzaak gebracht door Rev. W. Ronald Jones uit Engeland, een prediker, die reeds door God gebruikt werd om velen tot Hem te leiden. En wie hem gehoord heeft, verwondert zich daarover niet. Hoe heeft vooral zijn prediking over de dorsvloer van Arauna bij ons diepe indruk achtergelaten. Wie heeft niet gevoeld, dat wij het Arauna moesten nazeggen: „Dit alles geeft Arauna, o koning, aan de Koning" (2 Sam. 24 : 23). Hebben wij onszelf onderzocht of er niet iets achtergebleven is in het leven, dat wij de Here niet hadden toegewijd? Tenzij alles in Jezus' handen gelegd is, zal de vrede Gods ons hart niet kunnen doorstromen en het licht van Zijn Geest ons innerlijk niet in glans kunnen zetten.

Bij de aanvang van de middagdienst beluisterden wij de kinderband uit Haarlem, die onder de uitstekende leiding van br. De Jong op werkelijk bewonderenswaardige wijze verscheidene blijde liederen ten beste gaf. Het mooie lied met een boodschap ontbrak op die dag evenmin; het Haarlems zangkoor, de solist De Cock en het echtpaar Boer hebben daartoe hun talent benut.

Rev. Jones, uitstekend vertaald door P. v. d. Woude uit Rotterdam, bracht ook in de middagdienst een belangwekkend woord naar aanleiding van Jer. 18. Wij waren blij ook nog een boodschap — al was het kort — van de gewezen Baptistenpredikant ds. Agtereek te hebben mogen beluisteren. Br. Agtereek is thans voorganger van de Pinkstergemeente te Haarlem. De Here stelle hem nog tot zegen voor zeer velen.

Zigeunersamenkomsten op het Malieveld, Den Haag

Het blijde enthousiasme in het optreden van de zigeneur-evangelisten alsook de zegen op het gebrachte woord, hebben op de pinksterdagen en daarna, zeer velen naar het Malieveld getrokken. Zelf hebben wij twee samenkomsten bijgewoond en daarbij geluisterd naar eenvoudige mensen, die hun hart en leven geheel aan Jezus hebben gegeven. Hun getuigenissen gaven alle blijk van levens, die uit veel ellende en duisternis zijn getrokken in de glorie van het Goddelijke licht. De boodschap die zij brachten werd in al haar eenvoud gedragen door het vuur van de Heilige Geest. Wij moesten onwillekeurig denken aan het woord van onze Heiland: Wie dit „kind" ontvangt in Mijn Naam, ontvangt Mij . . ." Want al waren het dan grote mannen met knevels, die er spraken, uit hun prediking sprak het hart van een gelovig kind.

Het podium was hier niet alleen de plaats voor deftige bedienaars des Woords; meermalen verschenen donkere kinderen in slobberjurken, met ongekamde haren ten tonele om voor de microfoon Gode lof te verkondigen in een lied. Deze ongedwongen sfeer gaf de samenkomsten een gemoedelijk karakter, dat de aantrekkelijkheid nog verhoogde.

Vanzelfsprekend ontbrak het zigeuner-strijkorkest niet en wij hebben met genoegen geluisterd naar melodieën, die tot eer van God werden gespeeld en gezongen. Ik moet zeggen, de gevoelige wijze waarop zij ten gehore werden gebracht, drijft de ziel nader tot God dan de jazz-achtige uitvoering van onze liederen, die in onze Pinksterkringen al meer en meer vernomen wordt. Wij vragen ons soms af of dit wel de waarachtige uiting van hemelse blijdschap is. Men kan de Here lof en dank toebrengen in blijde liederen, en men behoeft daarbij niet bevreesd te zijn voor ritme, maar het tempo, dat men in de zang legt, waarbij men bijna geneigd is te gaan hossen, heeft bedenkelijk veel weg van wereldse vermaakzucht. Missen wij er niet alle heiligheid in waarmede God dient te worden benaderd? Wij stellen ons voor, dat de blijdschap des Heren — waardoor men zeer wel tot een zekere extase kan geraken — zich op een tederder en liefdevoller wijze openbaart. Laat ons toch vooral het „echte" van de werkingen van Gods Geest zoeken en bidden om een waarachtige opwekking.

Wij vernamen dat tijdens de zigeunerdiensten verscheidene zieken werden genezen en

Eben Haezer

In dit artikel willen wij onze lezers iets vertellen over „regen en zonneschijn" die wij na het heengaan van onze geliefde zuster Alt, op 22 maart 1962, van Gods trouwe hand mochten ontvangen op de arbeid. Hierbij danken wij dan ook allen, die ons hebben geholpen dit werk voort te zetten middels hun gebeden en vrijwillige bijdragen, recht hartelijk.

In 't bijzonder gaan hierbij mijn gedachten uit naar mijn echtgenote, die het offer der „eenzaamheid" tot op heden blijde heeft gebracht, daar mijn vele arbeid en de afstand tussen kantoor en huis met zich mede brachten, dat ik meesttijds pas tegen of na middernacht huiswaarts kon keren en zij daardoor vader en moeder tegelijk moest zijn.

In de ongeveer anderhalf jaar die verlopen is sinds het moment, dat het God behaagde de voorzitster en vooral „geestelijke moeder" van onze „Pinksterzending" Thuis te halen, hebben wij alle redenen om in de genade van onze Heiland te roemen met bovenstaande woorden uit de Bijbel: **„Eben Haëzer"** (tot hiertoe heeft ons de Here geholpen).

Groot was de geestelijke en lichamelijke inspanning, welke verwerkt moest worden in de vorm van de omschakeling op ieder terrein en het vele werk daaraan verbonden. Het is dan ook een daad van Gods grote liefde en barmhartigheid, dat wij op dit moment kunnen zeggen dat Hij het werk van onze handen heeft aangezien, alsook de bedoeling van ons hart.

Daarom willen wij u het een en ander vertellen over de zegeningen en behoeften van onze arbeid.

Eerstens is daar onze dank aan God over „Gouden Schoven", welks lezerskring in de laatste twee jaren met enkele honderden abonnés is toegenomen. Vaak bereiken ons getuigenissen van ontvangen zegen en diepe vrede door het lezen van ons blad, dat onder zijn lezers ook verschillende predikanten telt.

Broeder Sigmond, die de samenstelling verzorgt, doet dit met hart en ziel en veel opoffering. Na kantoortijd zit hij vaak tot in de nacht er aan te werken. Zestienurige werkdagen en meer, ook op zon- en feestdagen, maken tot dusver gewoonlijk onze dagtaak uit in de dienst des Heren. God die alle moeiten aanschouwt, wil echter ook in deze nood voorzien.

Gedreven door de liefde tot hun voorgangers, trachten Gods kinderen in onze gemeente te Arnhem, op verzoek daartoe, het ons mogelijk te maken dat broeder Sigmond geheel vrij komt voor de dienst van God. Tot dusver werd daartoe reeds een vierde gedeelte van het bedrag bijeengebracht, benodigd voor het levensonderhoud van hem en zijn gezin. Het zal mij een grote vreugde en verlichting schenken als br. Sigmond zijn betrekking kan opgeven om al zijn tijd en gaven te kunnen wijden aan 's Heren dienst, waarin altijd werk in overvloed is voor de geroepen arbeiders.

Zuster Sigmond-de Vrij, die de leiding heeft van de jeugd en haar echtgenoot bijstaat, kan dan ook de leiding van het zangkoor op zich nemen en waar mogelijk met andere dingen assisteren. De voornaamste taak van br. Sigmond zal het samenstellen van Gouden Schoven blijven. In de resterende tijd wil hij gaarne assisteren met huis- en ziekenbezoek en alle overige gemeentewerk. Wij danken God voor deze uitkomst, daar het werk te veel is. Wij weten dat we in br. Sigmond en zijn vrouw beproefde en trouwe medestrijders van de Heer hebben ontvangen, en dat hun gehele hart uitgaat naar de dienst van God. Trouw hebben zij, zowel op Java als Nieuw-Guinea, zuster Alt bijgestaan in de arbeid, omvattende tekenwerk voor Gouden Schoven, het leiden van bidstonden, huissamenkomsten, zondagsschool, colportagewerk, enz. Ook na aankomst in Nederland vervulden zij samen verschillende spreekbeurten op verzoek daartoe, en kon met een gerust hart de leiding van de samenkomst in Arnhem aan hen worden toevertrouwd als de Heer mij riep om elders het Woord te brengen.

Tot dusver kon ook maandelijks de rekening van Gouden Schoven bij de drukker contant worden voldaan. Wij hopen en bidden dat dit zo mag blijven voortgaan, daar momenteel een achterstand valt waar te nemen in de betaling van de abonnementsgelden. Slechts weinigen is bekend dat vroeger door zuster Alt en daarna tot op heden ook door ons, op de kosten van het blad moest worden toegelegd, aangezien

---

gelovigen gedoopt werden met de Heilige Geest.

Br. Joh. Maasbach, die de leiding had van de gehele campagne, heeft zich alle moeite gegeven om niet alleen de zeer vele toehoorders, maar ook het zigeunervolkje van klein tot groot, een gezegende tijd te bezorgen. Wij wensen deze ijverige dienstknecht van God kracht en genade toe voor zijn volhardende arbeid in 's Heren wijngaard. J. S.

veel onbemiddelden het blad gratis toegezonden krijgen. Daar het haar echter ging om een zegen te brengen voor de zielen — en dit ook ons standpunt is — bleef het blad verschijnen en zorgde God voor de aanvulling der gelden. Daarom vertrouwen wij er op dat alle lezers ons willen helpen in deze zaak door eens na te zien of het abonnementsgeld door hen reeds voldaan werd. Gaarne willen wij u daarbij in de toekomst behulpzaam zijn door in het blad hieraan te herinneren. Drukkosten zijn over het algemeen niet gering, ook niet van ons blad, dat in eenvoud en bescheidenheid zijn weg is gegaan en zich niet kan beroemen op vele duizenden lezers. Slechts in het uiterste geval zouden wij willen overgaan tot het gebruik van mindere kwaliteit papier, of vermindering van het aantal pagina's.

De **plaatselijke arbeid in Arnhem en** omstreken gaat gezegend voort. Dit op zichzelf mag reeds een wonder van God genaamd worden, daar tot dusver praktisch geen huis- of ziekenbezoek kon worden gedaan. Iedere week geeft de Heer ons gezegende en volle meetings, bidstonden, Bijbelstudie-avonden en jongerenbijeenkomsten. Hij zendt de zielen naar de samenkomst in antwoord op de gebeden. Vaak ook komt men met persoonlijke zorgen en noden, soms van ver buiten de stad, naar ons adres in de Betuwestraat.

Ook de zangkoorrepetities gaan rustig voort. Niet alleen leerde het koor de gemeente beter en met beleving zingen, maar het mag ook geprezen worden vanwege het zichtbare getuigenis der vrouwelijke koorleden, die om 's Heren wil van alle wereldse opmaak afstand hebben gedaan.

Broeder Van Veen, die de samenzang en dienst der voorbede leidt, heeft daarvoor kennelijk een talent van God ontvangen, dat hij dan ook ijverig gebruikt.

De Heer schijnt het thans opnieuw daarheen te leiden dat wij binnenkort een doopdienst houden; verscheidenen hebben hun wens te kennen gegeven om de Heer ook in het watergraf te volgen. Menigeen verlangt naar de volheid des Geestes.

De zondagsschool o.l.v. zr. Spreeuwers en br. Pool groeit langzaam maar zeker. Van het ene vertrek moest men verhuizen naar een groter, en vandaar weer naar de Nijbo-zaal, waar ook de samenkomsten voor volwassenen worden gehouden. Het probleem, dat deze te klein begint te worden voor onze kerkdiensten, hebben wij aan de Heer voorgelegd. Trouwens, ook de vertrekken waar bidstond en Bijbelstudie worden gehouden, doen ons vaak denken aan de volgepropte ton met haringen. Uw voorbede voor deze zaak wordt zeer gewaardeerd. (Een be-

Met de zondagsschool op stap

zoekster van de Prot. kerk uit een plaats ergens op de Veluwe noemde in een brief de trouwe bezoekers(sters) van onze bidstond, waarmede zij kennis had gemaakt, de „broeders en zusters met de vriendelijke aangezichten"!)

Zeer verblijdt het ons te constateren, dat er niet alleen „groei" is waar te nemen in aantal, maar ook in diepte. In onze zondagse samenkomsten ervaren wij altijd weer de lieflijke leiding en zalving van Gods Geest over Gods kinderen. Velen hebben gebroken met de wereld, zonde, ongeloof, en een band van liefde, verdraagzaamheid en vrede bindt ons allen tesamen in de wondervolle Naam van Jezus. Bezoekers van verschillende kerkelijke richtingen — Gereformeerd, Hervormd, Baptist, Luthers, Vergadering der gelovigen, enz. — getuigen soms van ontvangen zegen in onze kring en luisteren gebroederlijk naar de nimmer aan glans verliezende boodschap van Gods Woord: Jezus en Dien gekruisigd, onze Middelaar en Verlosser, de Geneesheer der kranken, de komende Bruidegom en Koning en de Doper met de Heilige Geest.

Van tijd tot tijd vindt er een gezamenlijke dienst plaats met de gemeente van broeder Johannson te Arnhem, hetzij in de vorm van een doopdienst, of de viering van het Heilig Avondmaal, zoals op Pasen jl. heeft plaatsgevonden, terwijl ook de zangkoorleden der beide gemeenten soms gezamenlijk oefenen om in het lied **te getuigen van Jezus, in ziekenhuizen** of elders. Er bestaat tussen beide gemeenten een goede verstandhouding.

Een geopende deur gaf God in enkele omliggende plaatsen zoals Dieren en Velp. In het eerste plaatsje houdt br. Sigmond iedere zaterdagmiddag Bijbelstudie, voor een kleine groep gelovigen. In Velp spreekt eens per maand ondergetekende op verzoek, voor een kring van lieve kinderen Gods uit diverse kerkgezindten, die verlangend zijn naar de volheid in Christus. Zulk een bijeenkomst begint en eindigt op de vastgestelde tijd. Doch meestal zijn de harten zo vol dat vaak tot na middernacht wordt doorgepraat over de geestelijke dingen. Het lijkt op een feest dat met moeite beëindigd moet worden. Broeder Snijders, onderwijzer aan de Christelijke school aldaar, wordt op kennelijke wijze door God gebruikt om een levend getuige te zijn van Christus, samen met zijn echtgenote. God zegene, sterke en bekwame deze lieve en trouwe kinderen Gods op deze voorpost, en schenke hun Zijn zegen. Niets is zo schoon en verheffend dan zielen te mogen winnen voor de Heiland en hen in aanraking te brengen met de opgestane Levensvorst.

Onze Indische broeders en zusters uit Manokwari, waarvan verschillenden woonachtig zijn te Arnhem en omstreken, bezoeken trouw de samenkomsten. Het is ons altijd weer een grote vreugde hen te ontmoeten. Samen hebben we in Nieuw-Guinea lief en leed gedeeld en de genade van de Heer mogen ervaren in ons kerkje te Sanggeng, Manokwari. De meesten van hen zijn daar door de prediking en arbeid van zuster Alt tot bekering gekomen. Niettegenstaande al het goede, dat zij in Nederland ervaren, verlangen zij over het algemeen toch wel terug naar het zonnige klimaat van de tropen en de ruimere levenssfeer. Dapper slaat men zich met Gods hulp door de verschillende problemen heen, die op het gebied van levensgewoonten, huisvesting en klimaat liggen. Broeder Lit heeft inmiddels een werkkring gevonden in een elektro-technische branche te Eindhoven en is nog altijd vol ambitie om in zijn vrije tijd te getuigen voor Jezus en te doen wat hij kan. Hij weet zijn Papoea-gemeente veilig in Gods hand, onder de bekwame leiding van de Amerikaanse TEAM-zendelingen. Hoe wondervol is Gods leiding geweest in ons aller leven, nu duidelijk is gebleken dat er voor de Nederlanders in Nieuw-Guinea over 't algemeen geen plaats meer is. Waarlijk: God vergist Zich niet! Onze broeder T. Timmermans, die in Nieuw-Guinea br. Lit, en voordien ook ons, trouw terzijde stond en zich bewust is dat God ook hem geroepen heeft om op zijn plaats een getuige van Jezus te zijn, woont met zijn gezin in Dordrecht. Laatst verraste hij ons door zijn 3-wielige scooter met laadbak, die hij uit Nieuw-Guinea had meegebracht, aan te bieden en af te staan ten gebruike van een onzer Arnhemse broeders, die een boekbinderij heeft en ons met zijn gezin trouw bijstaat. Alle vervoersproblemen zijn nu hiermede voor hem en ons opgelost. Hoe wondervol is toch de liefde in de harten van Gods kinderen. (In gedachten horen wij hun protest reeds klinken: „Het is alles genade!")

Onze administratieve staf is in de afgelopen tijd uitgebreid met zr. De Vrij-Stoové en Jody Willemse. Eerstgenoemde heeft ons trouw door de impasse heengeholpen, die dreigde te ontstaan toen br. Sigmond zich genoodzaakt zag een betrekking bij de Girodienst te aanvaarden en daardoor de gehele administratie, die hij zo accuraat beheerde, aan ons moest overdragen. Het samenstellen van Gouden Schoven bleef echter zijn werk. Zr. J. Willemse, die na handoplegging en gebed van zuster Alt, door God werd genezen van tuberculose, kwam ons tegen een vergoeding ruim een half jaar geleden assisteren met de vele arbeid, als uiting van dankbaarheid tegenover haar Heer en Heiland. Sindsdien verricht zij haar taak met toewijding. In haar zuster bezit de gemeente een ijverige en praktische hulp voor moeders met grote gezinnen, die zij steeds van harte in hun huiselijke werkzaamheden bijstaat.

De huisgenoten van zuster Alt, de zusters Kooken en Dekkers, die nog altijd dezelfde kamer en serre bewonen in de Betuwestraat 2 op de eerste etage, hebben ook trouw geholpen de grote achterstand in te halen op verschillend gebied, ontstaan door het overlijden van zuster Alt. Samen bezochten zij vaak de „verstrooide" broeders en zusters uit Nieuw-Guinea. Zr. Dekkers assisteerde trouw met de leiding van het zangkoor tot op de 7e juni van dit jaar, toen haar van medische zijde werd medegedeeld, dat een kleine afwijking van haar long het nodig maakte dat zij werd opgenomen in het sanatorium „Zonnegloren" te Soest voor observatie en eventuele behandeling. Toen wij haar laatst bezochten zag zij er goed uit en gaf blijk van moed en vertrouwen. Immers mogen wij verwachten dat de Heer haar weer zal oprichten. In gehoorzaamheid aan 't bevel van Christus hebben wij haar de handen mogen opleggen en 't gebed des geloofs kunnen uitspreken. God is getrouw! Hij zal onze zuster nabij zijn, ook door uw voorbede. Zuster Kooken heeft in zuster Berends, de hoofdbewoonster van het pand, een trouwe en meevoelende vriendin. De laatste werd door God gebruikt om zuster Alt, na aankomst uit Nieuw-Guinea, met de beide zusters Kooken en Dekkers, onderdak te verschaffen. Toen de laatsten nog in Nieuw-Guinea vertoefden legde de Heer het in het hart van zr. Berends om kamers vrij te houden voor hen, en dat maanden lang. En toch hadden zij

elkander nog nooit gezien, en stonden op generlei wijze met elkaar in contact. Er staat in de Bijbel: „Hij (God) leidde hen zeker", en dat zien wij ook hierin. Onnaspeurlijk zijn de wegen Gods.

De boeken van zuster Alt. Met vreugde kunnen wij ook melden, dat — nadat de Heer het ons vorig jaar mogelijk gemaakt had het boekje van zuster Alt „De Openbaring van Johannes" te doen verschijnen — thans D.V. binnenkort haar auto-biografie **„Herinneringen uit mijn leven"** het licht zal zien. Dit konden wij doen omdat de dienst van „Inspectie, Registratie en Successie" overweegt te besluiten, om de nalatenschap van zuster Alt, voornamelijk bestaande uit gelden, bestemd voor de herdruk van haar boeken en de voortzetting van de arbeid van Gouden Schoven, met aftrek van 10 % vrij te geven voor de „Pinksterzending". In 't geloof hebben wij daarmede, zoals boven omschreven, handeling gedaan. Dit was de wens van de overledene.

Ook op ander gebied kon worden voortgegaan. De tijdrovende administratieve werkzaamheden maakten een nieuw systeem noodzakelijk, aangepast aan een adresseermachine met metalen plaatjes. Een typemachine, en andere bijbehorende attributen, alsmede noodzakelijke kantoorinventaris moesten worden aangeschaft. Ook een nieuw Heilig Avondmaalstel voor de gemeente werd gekocht, daar het oude vergaan was. Dit alles werd c o n t a n t voldaan, zodat geen enkele schuld op de naam der Pinksterzending drukt. Veel dank zijn wij daarbij verschuldigd aan notaris Zweers te 's-Gravenhage, die ons met alle zaken, welke te maken hadden met het testament, de rechtspersoonlijkheid der Pinksterzending, de successierechten, enz., geholpen heeft.

Met **onze boekhouding** worden wij trouw en belangeloos terzijde gestaan door broeder Hendriksen, lid van onze gemeente te Arnhem en erkend boek- en procuratiehouder. Alle ontvangsten in de vorm van abonnementsgelden, bijdragen voor 't Werk des Heren, collecte, vergoeding reiskosten, worden gestort in de kas en aangewend tot voortzetting van de arbeid. Kantoorhuur, aanschaf van dagelijkse kantoorbenodigdheden, onze diverse bijdragen, ons levensonderhoud, de autokosten en de brandstof, de lopende betalingen, de maandelijkse drukkosten van Gouden Schoven, de kosten van uitgave der boeken van zuster Alt, porti en verpakkingsmateriaal, enz. enz., worden alle hieruit bekostigd. Ook een stencilmachine en een tweedehands typemachine met brede wagen konden worden aangeschaft om de kleinere brochures van zr. Alt t.z.t. te kunnen uitgeven. Zoals u ziet worden de gaven, die God u in het hart legt te schenken, aangewend tot uitbreiding van Zijn Koninkrijk en redding van zielen. Persoonlijk leven wij sober, eenvoudig, en uit Gods hand. De woorden vakantie, vakantiegeld, vakantiereis, gratificatie, uitkering, enz. zijn voor ons onwezenlijke begrippen. Toch verkiezen wij dit leven uit Gods hand boven iets anders. De dienst van God is ons een vreugde. Hem zij al de ere, Die beloofd heeft: „Ik zal u niet begeven noch verlaten!"

Een staf van vrijwillige helpers staat ons trouw terzijde met het vele werk verbonden aan verpakking en maandelijkse verzending van Gouden Schoven. Na werktijd heten wij hen een- of tweemaal in de maand welkom in onze kleine kantoorruimte, en zijn wij bezig tot laat in de avond. Onder hen bevinden zich br. v. d. Sluys, zr. Verdonk, Karel van Amstel, terwijl van tijd tot tijd ook nog hulptroepen worden opgeroepen uit Veenendaal, waar onze jonge broeders Rudy Super, Davy Andes en Harrie Portier gaarne de hand uit de mouw steken om ons bij te springen en zo Gods zaak te dienen. De familie Spreeuwers verzorgt trouw iedere maand belangeloos het leeuwenaandeel van de bandering en verpakking van Gouden Schoven. De laatste tijd springt ook Sunny v. d. Sluys en zijn verloofde ons bij. Wij danken onze trouwe Meester, die zovele harten geneigd heeft om ons bij te staan in Zijn werk, en weten dat waar zelfs het geven van een beker koud water in de hemel genoteerd staat, ook dit door onze Heiland beloond zal worden, als wij voor Zijn heilig aangezicht verschijnen.

„Tot hiertoe heeft ons de Here geholpen". Daarvan te mogen getuigen in deze rubriek was blijdschap voor onze ziel.

D. GROENEVELD

De kosten berekenen

Het is nodig, dat wij de kosten berekenen alvorens wij de beslissing nemen om Jezus te volgen en te dienen.

Een Schriftgeleerde kwam eens tot de Heiland en zei: „Meester, ik wil U volgen waar Gij ook heengaat." Maar de Here wist, dat deze man de ontberingen en tegenslagen in het leven van een discipel nog niet zou kunnen verdragen en daarom zei Hij: „De Zoon des mensen heeft geen plaats om het hoofd neer te leggen," met andere woorden: Weet ge wel wat Mijn discipelschap inhoudt?

Men kan een gelovige zijn en gered door het geloof in Jezus' volbrachte werk, maar een volgeling van Jezus te wezen betekent tevens: zijn leven verliezen om Zijns Naams wil.

Volgens overlevering hebben de apostelen en de eerste discipelen, die ons uit de Evangeliën

bij name bekend zijn, bijna allen een gewelddadige dood geleden.

Mattheus werd nabij Nonabar in Ethiopië wreedaardig vermoord.

Markus werd in de straten van Alexandrië over de keien gesleept en stierf aan de gevolgen.

Lukas werd in Griekenland aan een olijfboom opgehangen.

De traditie vertelt, dat Johannes in een pot met kokende olie werd geworpen, maar dat door een wonder van God hij geheel ongedeerd bleef. Later werd hij door zijn vervolgers verbannen naar het eiland Patmos, waar de Heer hem verscheen en hij de visioenen ontving, die wij in het laatste Bijbelboek kunnen lezen. Hij is ongeveer 100 jaar oud geworden en de enige der apostelen, die een natuurlijke dood is gestorven.

Petrus is gekruisigd met Zijn hoofd omlaag.

Jacobus, de broeder van Johannes, werd volgens Hand. 12 : 2 met het zwaard gedood.

Men zegt, dat Jacobus, de broeder des Heren, die ook de brief geschreven heeft, van het dak van de tempel werd geworpen en daarna doodgeslagen.

Philippus werd te Hiëropolis, in Phrygië, in het jaar 52 na Chr. gekruisigd.

Bartholomeus, ook wel Natanaël genoemd, werd levend gevild (volgens anderen werd hij gekruisigd, doch voordat hij daaraan gestorven was, werd hem het hoofd afgehakt).

Andreas, de broeder van Petrus, is te Pathrea in Achaje, in het jaar 70 na Chr. gekruisigd. Terwijl hij daaraan hing, verkondigde hij nog het Evangelie aan zijn vervolgers, totdat hij stierf.

Thomas, bijgenaamd Didimus, is te Coromandel in Indië, waar hij onder de Parthen het Evangelie bracht, door een heidense priester met een spies doorboord.

De apostel Judas, die de laatste brief van de Bijbel heeft geschreven, is in Edessa gekruisigd. (Anderen zeggen, dat hij met pijlen werd doorzeefd en aan de verwondingen stierf.)

Matthias is gestenigd geworden en daarna onthoofd.

Paulus werd als oude man buiten de stad Rome onthoofd.

Neen, het leven van een waar christen is in de meeste gevallen geen gemakkelijk leven, nochtans zouden wij dat leven nooit willen ruilen voor dat van een ongelovige.

Hebt u ooit gehoord, dat een christen aan het eind van zijn leven gekomen, gezegd zou hebben: „Ik heb er spijt van gehad, dat ik Jezus gediend heb"? Ik niet, en ik denk wel ook niemand ter wereld, want zoiets is eenvoudig ondenkbaar.

Oproep

Vaak bereiken ons brieven met het verzoek om toezending van de boeken, geschreven door wijlen zuster Alt, zoals: „**Het Volle Licht**" (dagboekje), „**In Jezus' handen**" (geloofsgenezing), „**Overvloeiend leven**", „**Bijbelstudie voor zelfonderricht**", „**Praktische raadgevingen voor Evangelisten**", „**Het innerlijk licht**" (gedachten en meditaties), „**Bergopwaarts**" (vijf christelijke novellen in één band), enz.

Het antwoord daarop moet dan steeds luiden, dat deze boekwerkjes reeds lang zijn **uitverkocht**.

Gaarne doen wij daarom hierbij een **dringend** beroep op de lezers van ons blad — en in het bijzonder op hen, die middels de arbeid der „Pinksterzending" tot geloof in Christus zijn gekomen — om ons de heruitgave van deze geschriften mogelijk te maken. Uw gebeden en vrijwillige bijdragen voor dit doel stellen wij zeer op prijs.

Reeds konden wij het boekje „De **Openbaring van Johannes**" van de hand van zr. Alt, doen verschijnen, en zal binnenkort haar autobiografie „**Herinneringen uit mijn leven**" van de pers komen. Wij zijn onze Heiland dankbaar dat Hij ons daartoe in staat heeft gesteld.

Temidden van haar drukke arbeid had zuster Alt nog kans gezien een heruitgave van haar boekje „**Het innerlijk licht**", waaraan nieuwe stukjes toegevoegd, gereed te maken voor de drukker. Het was immer haar innige wens en verlangen dat ook de andere boeken, die de Heer haar had opgedragen te schrijven uit liefde tot de zielen, weer konden worden uitgegeven. De eeuwigheid zal openbaren waartoe God de „pennevruchten" van Zijn „dienstmaagd des Heren" heeft willen gebruiken. Persoonlijk zouden wij u nu reeds veel daarvan kunnen vertellen uit eigen leven en dat van anderen. Gróót is de zegen die er van al haar geschriften uitgaat tot troost en bemoediging. Zij haalde wel eens het gedichtje aan:

„Ik zal de halmen niet meer zien,
Noch dragen ook de volle schoven,
Maar doe mij in de oogst geloven
Waarvoor ik dien."

Háár taak is hier op aarde afgedaan, maar dat de ònze hiermede begonnen is, geloven wij stellig. Reeds lang heeft God in ons hart het verlangen gelegd om de lieflijke en verheven boodschap van de Volle Verlossing in Christus, neergelegd in haar geschriften, meer onder de mensen te brengen. Er is een schreiende behoefte aan gezonde, geestelijke lectuur in onze

dagen, die het hart aanspreekt, en Christus verheerlijkt.

U, lieve lezers, kunt ons helpen deze taak te verwezenlijken, zoals reeds gezegd, door uw gebeden en bijdragen voor dit doel. Op deze wijze zullen wij allen uitdelers blijven van de menigerlei genade Gods. Hij helpe ons om in deze ernstige tijden onze roeping ook hierin te verstaan. Mogen wij daarom hierbij in de Naam des Heren een oproep doen om uw medewerking in deze zaak? **WIE WIL HELPEN?**

„God heeft de blijmoedige gever lief" en „. . . God is niet onrechtvaardig, dat Hij uw werk zou vergeten, en de arbeid der liefde, die gij aan Zijn Naam bewezen hebt" (2 Kor. 7 : 9; Hebr. 6 : 10).

God zegene u en uw arbeid voor Zijn Naam, in deze korte tijd die de kinderen Gods nog rest vóór 's Heren wederkomst. Laten wij doen wat onze hand vindt om te doen.

Bijdragen kunnen per giro of postwissel gezonden worden aan:

Voorzitter Pinksterzending
Betuwestraat 2 / Arnhem
GIRONUMMER 1021785
onder vermelding:
„Bestemd voor heruitgave boeken zr. Alt"

Wie wil helpen?

Hieronder volgt een lijst van uitverkochte boeken, geschreven door wijlen zuster Alt, die zij zo gaarne had laten herdrukken. Daar zij dit niet meer heeft kunnen doen achten wij het onze taak om dit voornemen met 's Heren hulp te volbrengen. (Men leze de rubriek **„Oproep"** in dit nummer.)

HET VOLLE LICHT / Dagboekje waarvan de schrijfster in haar voorwoord bij de derde druk zegt: „. . . Er zijn veel goede dagboeken, maar een „Vol Evangelie"-dagboekje waarin de pinksterboodschap gebracht wordt, hebben wij nog niet zien verschijnen. Moge deze vernieuwde druk ook onze tegenwoordige lieve lezers tot troost en bemoediging zijn, in het moeilijke leven." Reeds 23 jaar vond dit boekje zijn weg tot velen, welke er een „Lichtstraal van Gods troon" door ontvingen.

HET INNERLIJK LICHT / Kostbare levenslessen van een gerijpte ziel in de gemeenschap des Heren, na ruim 40-jarige arbeid in 's Meesters dienst op het zendingsveld. Gedachten, meditaties en gedichten over de dagelijkse wandel der gelovigen. Enige onderwerpen, in dit boekje behandeld, zijn: Blijven in Christus, Stromen van Levend Water, Genezing door 't geloof, Volkomen verlossing, De wederkomst des Heren, Volgen en dienen, Doop met de Heilige Geest, Hoogmoed, Paradijsbloemen, Gehoorzaamheid, Eenzaamheid, Bij de wedergeboorte en daarna, etc.

PRAKTISCHE RAADGEVINGEN VOOR EVANGELISTEN / Wenken, en hoe te handelen, in de dienst des Heren als een geroepene Gods. Allerlei onderwerpen zoals: Wijn drinken, wereldse vermakelijkheden, doop, Avondmaal, tellen en overdrijven, verkeerde leerstellingen, echtscheidingen, omgang met andersdenkenden, kleding en uiterlijk, etc. etc. worden duidelijk hierin aan de hand van Gods Woord besproken.

BIJBELSTUDIE VOOR ZELFONDERRICHT. Eenvoudige en duidelijke verhandeling over wat de Bijbel zegt, met vragenlijst. Achterin een index, alfabetisch gerangschikt. Wilt u weten wat Gods Woord zegt over bijv. Sabbat, Doodsslaap, De vrouw op het beest, Opname der gelovigen, Kinderdoop, Gaven des H. Geestes, Haartooi der vrouw, Binden en ontbinden, Bekering, Wedergeboorte, Heiligmaking, etc. etc., dan verwijst de inhoudsopgave naar de pagina's waarin deze onderwerpen behandeld worden. Geen theologische verhandeling, doch spijze ter rechter tijd. Zonder kennis van Gods Woord geen opwassen in de genade.

OVERVLOEIEND LEVEN / Een boekje voor christenen, die naar dieper geloofsleven zoeken. Zeer schoon en leerzaam voor kinderen Gods die door Gods Geest geleid willen worden van de Rom. 7-ervaring (Ik ellendig mens . . .) naar Rom. 8 (de overwinning in Christus).

OVERWINNING OVER DE ZONDE (Heiligingsleven) van S. Steinberger. Uit 't Duits vertaald door zuster Alt. Rijk van inhoud en tot opbouw van 't geloofsleven.

BERGOPWAARTS / Vijf christelijke novellen. Opbouwende en boeiende verhalen, o.a. „Gezinstragiek", „Duistere machten", „Hij die machtig is te verlossen", „De flamboyant", etc. Schone, ziel- en geest-verkwikkende verhalen uit Indië, ontleend aan het dagelijkse leven, welke de ziel nader tot God brengen.

IN JEZUS' HANDEN door Pastor J. Paul, en vertaald door zuster Alt / Geloofsgenezing. Zeer geschikt om zieken in handen te geven. Bron van troost en kracht voor zoekenden naar de Volle Verlosing voor ziel, geest en lichaam, door Christus aan het kruis volbracht.

GAAT DE GEMEENTE VAN JEZUS CHRISTUS WEL OF NIET DOOR DE GROTE VERDRUKKING?

Het antwoord hierop, alsmede op vragen zoals: Wie of wat is de vrouw op het beest, wie is de ruiter op het witte paard uit Openb. 6, de vierentwintig ouderlingen in de hemel? enz., vindt u in het mooie boekje

DE OPENBARING VAN JOHANNES door zr. M. A. ALT.

Verkrijgbaar bij de administratie à f 1,25 per stuk.

Een kort en duidelijk overzicht van de eindtijd. Zeer geschikt om als geschenk aan uw vrienden en kennissen te geven.

VOOR HET WERK DES HEREN

Van 24 mei t/m 20 juni 1963 in hartelijke dank ontvangen de volgende giften:

Arnhem: K. v. A. *f* 25,—, B. B. *f* 15,—, X. *f* 120,—, A. S. *f* 23,50, C. P. *f* 25,—, Zr. K. *f* 7,50, fam. B. H. *f* 50,—, X. *f* 25,—, zr. F. B.-M. *f* 50,—, R. H. *f* 3,50; *Amsterdam:* C. K.-I. *f* 2,50, F. Z.-V. *f* 7,—; *Alkmaar:* W. H. S. *f* 15,—; *Dordrecht:* fam. T. T. *f* 200,—; *Enschede:* A. H. B. *f* 12,—; *Epe:* fam. I. E. K. *f* 5,—; *Den Haag:* A. W. *f* 5,—, W. J. B. *f* 15,—, N.N. *f* 100,—, L. B. *f* 22,50; *Heino:* E. A. S. *f* 10,—; *Roderes:* G. M. *f* 25,—; *Scheveningen:* J. J. M. *f* 10,—; *Velp:* fam. V. *f* 2,50; *Zaandam:* A. N. J.-B. *f* 15,—.

EEN TWEEDE VOLLE-EVANGELIE-RADIOPROGRAMMA

Uit Delfzijl ontvingen wij bericht dat de Stichting Opwekkingsgroep onder leiding van evang. P. D. van Zutphen, van Radio Luxemburg de beschikking heeft gekregen over zendtijd. Iedere **zaterdagmorgen van 6.25 tot 6.40 uur** zult u over genoemde zender op golflengte 208 m en 49,26 m het Volle Evangelie kunnen vernemen.

Dit is het tweede Volle-Evangelie-radioprogramma in het Nederlands.

Zoals bekend spreekt evang. Joh. Maasbach iedere **zondagmorgen om 8.00 uur** over dezelfde zender in het programma „Goed Nieuws".

SPREEKBEURTEN BR. D. GROENEVELD

21 juli ARNHEM: Gebouw Nijbo-zaal, Beyerplaats. **Bediening Heilig Avondmaal.** Aanvang 10.30 uur v.m.

4 aug. ALKMAAR: Gebouw „Waakt en Bidt", Laat 221. Voorganger: br. Mik. Aanvang 7 uur n.m.

7 aug. ALBLASSERDAM: Gebouw „Wilde Wout" (oude Mulo-school in centrum van het dorp). Voorganger: br. A. Stout. Aanvang 8.00 uur n.m.

In verband met de uitbreiding van werkzaamheden in de eigen gemeente te Arnhem neemt br. Groeneveld voorlopig geen nieuwe spreekbeurten meer aan. De vermelde spreekbeurten zullen nog worden vervuld.

SAMENKOMSTEN VAN DE PINKSTER-ZENDING TE ARNHEM

Iedere zondagmorgen:

9.30 uur Zondagsschool voor de kleintjes o.l.v. zr. Spreeuwers in de Nijbo-zaal.

10.30 uur Samenkomst voor volwassenen o.l.v. br. D. Groeneveld in de Nijbo-zaal, Beyerplaats.

Iedere dinsdagavond: 7.30 uur repetitie zang- en gitaarclubje t.h.v. fam. Spreeuwers, Bakkerstraat 52, Arnhem.

Iedere woensdagavond: 8.00 u. bidstond en Bijbellezing t.h.v. fam. Nijboer, Nieuwstad 42, Arnhem.

Iedere donderdagavond: 7.00 u. catechisatie voor de grotere jeugd o.l.v. zr. B. J. Sigmond, Betuwestraat 2.

Iedere vrijdagavond: 8.00 u. Bijbelstudie o.l.v. br. D. Groeneveld aan de Betuwestraat 2 (nabij station).

SAMENKOMSTEN TE DIEREN

Iedere zaterdagmiddag 3.00 uur ten huize van zr. Van den Hoëvell, Fazantlaan 137. Bijbelstudie o.l.v. br. J. Sigmond.

VERKRIJGBAAR BIJ DE ADMINISTRATIE

Betuwestraat 2, Arnhem

BOEKEN VAN ZR. M. A. ALT:

Mag de vrouw spreken in de gemeente? *f* 0,30
De openbaring van Johannes ..... „ 1,25

MUZIEK:

Glorieklokken, 10 aflev. met muzieknoten, per aflevering ..... „ 2,—

WANDPLAAT, voorstellende de opname der Gemeente ..... „ 1,—
Afm. 27½ x 37½ cm met onderschrift „Weest ook gij bereid".

MEDEDELING VAN DE REDACTIE

Wij verzoeken u vriendelijk bij geldzendingen de mededeling waarvoor het bedrag bestemd is op postwissel- of girostrookje niet te vergeten, ook al mocht u dit reeds in een brief hebben vermeld. Indien het een n i e u w e bestelling van boeken betreft, gaarne b i j v o e g e n: **„nieuwe bestelling".** U bespaart ons veel tijd en moeite door u hieraan te houden.

Voorts verzoeken wij u bij adreswijziging ons daarvan bijtijds kennis te geven, daar anders uw blad als onbestelbaar wordt geretourneerd.

Hartelijk dank!